VATRA

- FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE -

Decembrie 1992 XLII D - 7800 FREIBURG
Nr 192 Muenchhofstr.12

ALEGERILE DIN ŢARĂ

Alegerile din toamnă au servit de termometru al halului de alterare a ființei româneşti,decădere extrem de preocupantă,ştiut fiind că nicio vieţuitoare nu linge bâta care a lovit-o.Victoria comunistă,care a uluit o lume întreagă prin absurdul ei,e rezultatul unui aliaj de reflexe condiţionate,presiuni nomenclaturiste,securitate vigilentă,ignoranţă,televiziune partinică,voturi turistice,sufragii anulate,opoziţie împărţită între oportunism şi nepricepere.

De ce românii,după atâţia ani de crimă,teroare,mizerie morală şi materială, ce au impus o viaţă bestială ultimelor două generaţii,- au ratat totuşi,la 27 Septembrie,şansa adevăratei eliberări? De ce,după eroica răsturnare din Decembrie 89,n'au prins din sbor ocazia alternativei? Luând pulsul alegătorilor, chiar şi pronosticurile prevesteau o schimbare,impusă în primul rând de dezastrul economic în care ţara se îneca sub apăsarea vechilor structuri.Şi totuşi!.. Am rămas ca'n "Scrisoarea pierdută",unde mereu actualul Caragiale ne descoperă o anumită mentalitate.Din două una,proclama Farfuridi: "Ori să se revizuiască, primesc! dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască,primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo,şi anume în punctele esenţiale"...

Ne întrebăm,însă,dacă am fost într'adevăr liberi,liberi în conştiinţa noastră,să alegem şi,deci,să decidem asupra sorţii noastre.Problema e mai complexă -şi mai gravă- decât pare la prima vedere.A încerca alternativa,votând cu opoziţia,apare simplu,dar într'o ţară de veche şi neîntreruptă tradiţie democratică.Putea fi normal şi la noi,dar n'a fost,pentrucă foarte mulţi,prea mulţi suntem marcaţi de o imensă traumă,moştenirea nesfârşitei terori multiforme,la care am fost supuşi o jumătate de secol.Şi astăzi suntem timoraţi,chiar atunci când fiecare rămâne singur cu sine -mai ales atunci!- şi trebuie să ia o hotărîre. Prea de mulţi ani,constrânşi la o viaţă impersonală şi fără responsabilitate, ne-am învăţat a ne complace într'o pasivitate călduţă şi a lăsa pe alţii să decidă pentru noi.Iată cum desprinderea de o lume,pe care o detestăm din toată fiinţa noastră,se dovedeşte,totuşi,imposibilă!

O radiografie psihologică ne va confirma tragicul adevăr.În conştiinţa măcinată de tensiuni a fiecăruia şi-a făcut loc tot mai mult un "alter ego",care, contabilizând cu scrupulozitate în subconştient ticăloşiile vieţii zilnice,până la limita de jos a celei mai grave intoxicaţii psihologice,ne-a impus,şi ne impune şi astăzi,"rezerve" comandate de precauţiuni ce ne blochează,- nu numai faptele şi gesturile,dar şi gândurile ce n'ar pune pe primul plan conservarea fiinţei biologice: ori cât de rău,dar numai să trăim!

Din păcate "amintirile" care ne-au redus atât de drastic nu par a se estompa,pentrucă,după şocul suferit în Decembrie 89,forţele de represiune au intrat într'un con de umbră,pentru ca,prin "rotirea cadrelor",să se regrupeze şi să reapară,după o scurtă pauză de refacere,la toate nivelurile,cu o incredibilă şi torenţială intensitate -vezi mineriadele!-, reîntronând vechea,binecunoscuta atmosferă,încât azi fiecare se teme mai rău ca înainte.Şi discernământul unui om timorat nu mai funcţionează normal.

Pentru a împiedica pierderea alegerilor şi căderea nomenclaturii,- cădere ce nu părea deloc exclusă din variantele posibile,devreme ce prevăzătorul preşedinte a candidat şi la Senat,spre a-şi asigura măcar imunitatea parlamentară,- securitatea s'a depăşit în mânuirea unui important program de mijloace "ajutătoare". "Binevoitorii" au informat direct pe alegătorii dela sate,mai nedeprinşi cu tainele votării,că,deşi votul e secret,totuşi... se poate foarte uşor afla cine a votat cu opoziţia; o opoziţie care,conform dezinformatorilor,va deschide cutia Pandorei,aducând în ţară pe foştii patroni.moşieri.vezi.într'un

fapt adversari ireductibili ai spiritului ce-a dus la acea restaurare şi cari s'au dovedit în continuare scamatori neîntrecuţi.La realizarea recordului şi-au dat contribuţia nu numai 1,6 milioane de alegători flotanţi,subit apucaţi,în acea zi posomorîtă,de o irezistibilă nostalgie turistică şi duşi cu camioanele prin ţară,la diferite centre de votare,- unde n'au fost întrebaţi nici de domiciliu,nici de vârstă,nici de acte de identitate.La un astfel de centru s'au prezentat vreo 700 de cetăţeni din cei circa 800 de înscrişi,şi Iliescu a obţinut... 1500 de voturi!...

De altă parte,numărul voturilor invalidate trece şi el de un milion şi jumătate; anulate pentrucă pe ele,alături de ştampila aplicată pentru Convenţia Democrată,mai apărea o alta,pentru partida preşedintelui.Aceasta avea însă o cerneală diferită,- ceea ce spune totul,căci deosebirea n'are cum justifica o pretinsă eroare a atâtor alegători,imposibilă şi la hotentoţi! Şi-aşa,iată dintr'un condei încă un lot de peste trei milioane de voturi îngroşând grămada preşedintelui: parte cadou dela turişti,parte furate dela opoziţie.

Inventarul fraudelor prin care s'au câştigat alegerile n'a fost nici pe departe epuizat.Scutim de comentarii,pentrucă nu merită,cazuri de echilibristică deandoaselea,ca al lui Radu Câmpeanu! Iar opoziţia,în lipsa unei structuri organizate şi active,cu care să facă faţă avalanşei de manevre şi trişeri,n'a putut avea rezultate mai bune.Păcat că n'a putut imagina un scenariu prin care să poată ocoli,sau micşora măcar,şocul confruntării cu o maşinărie expertă prin impactul său în rândul alegătorilor,- cari,s'o recunoaştem,nu manifestă vreun exces de luciditate politică... Dezamăgirea produsă de rezultatul alegerilor a transformat pe mulţi români,ca şi străini,în detractori ireductibili ai neamului şi ţării româneşti: <u>singura</u> ţară din cele ocupate,unde,în mod inexplicabil, populaţia s'a pronunţat pentru foştii călăi! De curând,însă,toată lumea a aflat că alegerile din Lituania au fost câştigate tot de... comunişti! Mal comune, mezzo gaudio. Tristă consolare! Dar va veni o vreme iară...

<u>ŞI TOTUŞI</u>... de Despa Caranica-Olariu

Şi totuşi va veni o zi
Când tirania va sfârşi,
Se vor deschide grele porţi
Şi vor ieşi şi vii şi morţi
Şi Ţara întreagă va cânta
Sus inima, sus inima!

Vor răsuna şi munţi şi văi,
S'or răscula voinici flăcăi,
Bătrâni şi mame şi copii
Vor fi cu toţii facle vii
Şi neamu'ntreg ei vor chema
La luptă grea, la luptă grea!

Vor alunga de prin palate
Jivini şi lifţele spurcate
Şi-or scoate şi din văgăuni
Strigoii ce le-au fost stăpâni,
Din lanţuri te vor libera
O, Ţara mea, o,Ţara mea!

Vei fi mai mândră ca un soare
În straiele de sărbătoare,
Pădurile vor înverzi,
Câmpiile vor înflori
Şi'n suflete va fi lumină,
Ţara mea divină, Ţara mea divină!

<u>&&</u> La 4 Iunie a fost inaugurat,la <u>Jilava</u>,monumentul mareşalului Antonescu, cum citim în "<u>Curierul Românesc</u>".Ca să-l vadă cineva,deci,trebue să se deplaseze până acolo... Noi credem că monumentul ar fi fost mai bine plasat la Bucureşti,la Chişinău,la Cernăuţi,la Herţa sau chiar la Negotin,în pieţele centrale.Mai ales că,în Valea Piersicilor,cum citim tot acolo,"au fost executate şi alte condamnări la moarte" şi,tot acolo,"un grup de comando legionar a măcelărit,în noaptea de 26/27 Noembrie 1940, 65 de foşti înalţi <u>demnitari români</u>". Dacă-i vorba de grupul lui Gabriel Marinescu,încărcat de crime contra Românilor, acei "demnitari"(din mila Lupeascăi) n'au putut fi români! Oricum,şef al Statului Român pe vremea aceea era Antonescu,cel cu statuia (şi mai era şi-un rege, căruia nu se vede ce-i mai rămânea de făcut).Ei bine,ar fi fost foarte necesar ca gazeta să ne arate reacţiunea <u>imediată</u> a acestor două personaje din capul ţării la vestea asasinării "demnitarilor" Lupeascăi; căci,dacă au tăcut,niciun dicţionar din lume nu-i poate scoate din categoria de complici...

<u>&&</u> Tribunalul suprem de la <u>Sofia</u> a recunoscut Asociaţia Românilor din Timocul bulgăresc,cu reşedinţa la <u>Vidin</u>,având ca preşedinte pe inginerul <u>Ivan Aleksandrov</u>.Aceşti Români au acum şi un ziar,<u>Kula</u>; redactor,<u>Ivan Todorov-Juvetov</u>.-

<u>&&</u> Duminică 29 Noembrie,un sobor de preoţi a oficiat la biserica română de la <u>Roma</u>,la iniţiativa dlui <u>Nicu Bujin</u>,un parastas pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri,asasinaţi la 30 Noembrie 1938,- cum şi pentru făurirea României Mari,înfăptuită la 1 Decembrie 1918.-

comunist s´a situat şi de data aceasta mult înaintea opoziţiei.Şi nici nu se putea să fie altfel.Pentru lumea dela ţară şi pentru muncitorii din fabrici singura sursă de informaţie şi activitate economică a rămas tot guvernul.Acesta e încă socotit singurul centru de la care se distribue orice bun de consum şi orice ajutor.Inerţia mintală şi realitatea acestui fel de a gândi au decis,în mare măsură,rezultatul alegerilor.Trebue însă precizat că opoziţia,ca organizaţie activă pe terenul electoral,a lăsat de dorit sub toate aspectele.Înainte de toate pentru că a neglijat aproape total -şi nu importă dacă justificat sau nu- pătura ţărănească şi lucrătorii din industrie.Deşi se ştia foarte bine că aceste două categorii de votanţi au fost cele care,de la 1990 încoace,au decis rezultatele oricărei alegeri.Campania electorală a opoziţiei s´a concentrat,exagerat,asupra maselor dela oraşe.Ca şi în alegerile precedente administrative. Presa din România (şi cea din exil prin imitaţie) s´a dovedit,în toate ocaziile,o presă de oraş,de Bucureşti: elegant scrisă,cu puncte de vedere etic superioare,lamentându-se de doi ani de zile că,în piele de oaie,comuniştii ne-au furat revoluţia şi au măsluit toate alegerile. Păi cum puteau să facă altfel şi să rămână ceeace au fost o jumătate de veac? Editorialele zilnice ale presei din ţară sunt splendide şi omul citit nu le poate aduce nicio obiecţie,nici de stil nici de conţinut. Dar vine vorba şi ocazia când se pune întrebarea: eu cu cine votez?

Există o lege nescrisă,valabilă şi civil şi religios: ajută-ţi fratele căzut în nenorocire,nu-l lăsa! Faptul că această lege a fost indicată ca un absolut necesar de către Mişcarea Legionară nu trebue să şocheze,mai ales în conjunctura de faţă.Dacă omul de la ţară şi muncitorul din fabrică au fost sufleteşte atrofiaţi,buimăciţi de foamea şi teroarea comunistă,pentrucă se găseau mai izolaţi şi mai uşor de controlat decât conglomeratele dela oraşe,imperativul moral al celor care au avut norocul şi tăria să-şi menţină ceva mai bine controlul mintal şi o perspectivă mai justă a lucrurilor,era,şi continuă să fie, să se îngrijească de fratele mai mic şi bolnav. Această grije,de excepţională importanţă naţională,a lipsit total. Opoziţia a participat şi s´a compromis,cu roluri principale,în comédia aşa zisului parlament timp de doi ani. Iar presa l-a urmărit pe toate potecile pe Iliescu şi i-a ironizat surîsul viclean.La sate însă continuau să stăpânească,absolut,aceleaşi cadre comuniste.Populaţia continua să fie ţinută sub control,şi se fura ca´n codru.Se adăoga la toate acestea -şi mi se pare un lucru foarte grav- dispreţul parţial pe care o bună parte a lumii de la oraşe îl manifesta faţă de dezorientarea în care se sbate populaţia satelor.Ca şi când ar fi vorba de fiinţe elementare sau primitive,incapabile să evolueze.Eminescu şi Lucian Blaga au avut însă alte păreri: primul a scris că satele constitue tinereţea eternă a neamului nostru; iar Blaga a proclamat din incinta Academiei că veşnicia s´a născut la sat.

Astăzi gospodăria satelor e aproape pustie.Câţiva ţărani se mişcă prin curtea fostului colhoz.Primarul şi inginerul agronom decid totul şi,în cele mai multe cazuri,aceştia nu sunt nici măcar localnici. Sunt rămăşiţele autoritare ale partidului comunist.Opoziţia şi lumea dela oraşe uită anumite lucruri,atunci când nu ţine seama de condiţia populaţiei dela sate. În condiţiile actuale singura realitate a omului dela ţară sunt tractoarele şi magaziile,şi acestea nu-i aparţin,pentrucă totul a rămas în sistemul organizat de comunişti. A.C.Cuza -citat în cartea Petre Ţuţea- spunea despre Titulescu că vede România dela Geneva.Acelaş lucru s´ar putea spune azi şi despre acei orăşeni care nu cunosc realitatea: văd lumea satelor prin prizma Bucureştiului, şi se indispun numai când nu găsesc la băcănie lucrurile care le lipsesc.Ar fi bine ca un redactor de ziar să se ducă de la Constanţa până la Craiova şi să publice după aceea,cu litere boldine,**câţi** oameni dela ţară au plug,sau boi,sau tractor,sau grâu de semănat.Să scrie,tot cu litere boldine,câţi săteni pot să-şi facă agricultura pe cont propriu.Dezamăgirea îndrăzneţului redactor va fi totală.Aceasta este realitatea pe care opoziţia n´a considerat-o,chiar dacă mintal a întrevăzut-o. Ne găsim în faţa unei imense tragedii,cu repercusiuni incalculabile,din care nu vom putea ieşi decât printr´un apostolat eroic în ajutorul celor rămaşi, indiferent de cauză, într´o condiţie de neputinţă care afectează viaţa întregei ţări.-

Nicolae Iliescu

&& La Strasbourg a avut loc,între 26-28 Noembrie,al 6-lea simpozion bizantin. Tema: Bizanţul şi Europa.Au participat activ dintre români: A.Duţiu,E.Popescu şi D.Berindei de la Universitatea din Bucureşti şi dnii B.Ţorgulescu şi P.Năsturel.-

În febra pregătirii aşa zisei alegeri, găselniţa cea mai năstruşnică a clocit-o patriarhul roşu, organizând sfinţirea unor culmi ale istoriei noastre, oameni sfinţiţi de veacuri în conştiinţa românească. Cum era şi de aşteptat, la ceremonie s´au grăbit nu numai ortacii dărâmătorului de biserici, botezaţi şi nebotezaţi, ci toată liota de candidaţi, dornici să li se vadă evlavia...

Dar sinodul dela Bucureşti şi-a pierdut, odată cu obrazul, orice credibilitate în materie. Şi-a pierdut-o când s´a repezit să dea o mână lui Stalin la sugrumarea bisericii-surori, la ale cărei bunuri s´a lăcomit fără nicio ruşine. Şi-a pierdut-o când s´a prosternat slugarnic şi zelos în faţa cizmarului ce strangula o naţie; când caterisea pe preoţii lui Isus şi trimitea pe ai securităţii să "păstorească" prin exil; când s´a înhăitat cu lupii pe socoteala turmei; când pe analfabetul cu puterea îl trecea cu roşu în calendare, iar spovedania devenea urechea securităţii: cum se vor fi simţind Ştefan şi Brâncoveanu în tovărăşia prea sfântului Nae din Scorniceşti, tămâiat cu toate miroasele de sinodali? Şi-a pierdut-o când a forţat intrarea printre sfinţi a unor zurbagii, agitatori fanatici ca sârbul Visarion Sarai, apreciat chiar de Iorga ca "şarlatan", Sofronie dela Cioara şi un biet ţăran fanatizat, un oarecare Oprea, orbi executori ai aspiraţiilor Moscovei, Fanarului şi patriarhiei sârbeşti, cari nu puteau tolera trezirea noastră naţională, luminarea Românilor prin descoperirea obârşiei romane, - în loc să le rămână pe mai departe pradă, de muls şi de asimilat. Un Cozma din Fanar, a fost sanctificat doar pentru "meritul" de-a fi desromânizat o întreagă Zagoră, îngrozind nişte oameni simpli cu gogoriţa că Dumnezeu ar şti numai greceşte şi, dacă nu învaţă această limbă, pucioasa iadului îi mănâncă! Scaunele vlădiceşti dela Sibiu, Caransebeş, Arad, - erau ţinute mai mult de sârbi. Moscova se indigna contra lui Cuza, c´a îndrăsnit s´alunge "pravoslavnica" dela Neamţ.! Un patriarh ecumenic a ars opera românească a lui Boiagi şi l-a afurisit! Toate acestea, în numele ortodoxiei, fireşte. Povestea Sava Gârleanu, în "Vatra", cum un profesor sârb, privind pe geam mersul ţanţoş şi demn al unui român de pe Timoc, a spus elevilor în şoaptă: Numai de nu s´ar trezi, să afle cine este şi ce reprezintă...

Care-au fost "meritele" sfinţilor dela Cioara? Luptatu-s´au ei cu păgânii turci? Adus-au la dreapta credinţă niscai antropofagi? Legatu-şi-au numele de clădirea vreunui spital, orfelinat, sau altă operă de binefacere? Nici pomeneală! Toată strădania le-a fost, din porunca celor cu sforile -şi cu banii- să împiedice cu orice preţ ca românii să afle că sunt români. Pentru asta au colindat, cu foc şi pârjol, satele Ardealului, răzvrătind lumea contra catolicismului "pierzător de suflete". Aceşti "sfinţi" de nivel teoctist, - departe de a fi luptat contra păgânilor, sau a fi mers să convertească pe zuluşi, s´au bătut cu fraţii lor români, şi cu alţi mărturisitori ai aceluişi Cristos! Aşa şi-au meritat răzbirea în calendarul trădătorilor Bisericii, ai Ţării şi ai Neamului!..

Au fost însă şi Români dârji, din cremenea Badei Cârţan. Dar pe unde a pârjolit ortodoxia slavo-fanariotă, aria strănepoţilor Romei s´a înjumătăţit.

În lumina celor de mai sus, sfinţirea Voevozilor, - în loc s´apară ca o recunoaştere şi promovare, apare ca o blasfemie, degradare impusă de nevoi electorale şi câtuşi de puţin bisericeşti! Dar când a servit Teoctist, cu sinodalii lui cei plămădiţi, Biserica?...

Petre Vălimăreanu

&& Familia Cristina şi ing. Radu Gurău din Stuttgart a avut, la 19 Octombrie, bucuria primei odrasle: Ana-Catrina-Lia. Botezul la Freiburg, 26 Decembrie.-

&& Universitatea din Bucureşti a decernat, la 16 Iunie, părintelui academician Dumitru Stăniloae, faimosul teolog ortodox, doctoratul "honoris causa".

&& Institutul de Construcţii din Bucureşti a decernat dlui ing. Duiliu Sfinţescu, la 7 Noembrie, titlul de "Doctor Honoris Causa", într´o solemnă reuniune. Un titlu asemănător obţinuse, la 7 Iulie 1973, la Politehnica din Aachen.-

&& În după amiaza de 22 Octombrie a fost sărbătorit la Universitatea din Freiburg, la împlinirea a 80 de ani, dl prof. Mihail Prodan. Au participat peste 500 de persoane. Dl Prodan e titularul a două doctorate "H.C.", în Japonia.

&& La Consulatul Român din Strasbourg am avut, la alegerile din 27 Septembrie, următoarele rezultate: Emil Constantinescu, 150 voturi; Gh. Funar, 11; Mircea Druc, 8; Ion Iliescu, 7; Ion Mânzatu, 2; Caius Dragomir, 1 vot; anulate, 7 voturi.-

- La 11 Octombrie au votat 183 persoane. Au obţinut: Emil Constantinescu, 171 voturi; Iliescu, 10; anulate, 2.- Se vede că Strasburgul nu-i loc de turism...

&& Librăria românească Mioriţa din Paris a făcut sprijinitorilor ei urări
"cu ocazia sărbătorilor de iarnă".- Este, desigur, o scăpare din condei...

unească cu patriarhia lui Teoctist.Dar la sosire, parcă spuneau c'au fugit de urgia ceauşistă şi patriarhicească: ce s'a întâmplat acum? În capul bisericii, nu-i acelaş patriarh de care ziceau că au "fugit"? ori s'a mai dat pe brazdă... Căci ar fi greu de presupus că preoţi ca Felecan,Cernăuţeanu,Pop,Câmpeanu,Lazăr, Pârjol şi Dărăban,au stat aici numai "la gheaţă",de folosit la momentul oportun. Recolta le-a fost însă sub aşteptări; de mirare că'n coş s'au prins şi câţiva inşi socotiţi serioşi,din parohia müncheneză! Vechii refugiaţi însă,mireni şi preoţi,cu toată Eparhia,au rămas la locul lor de veghe,faţa de prăsila ceauşistă - şi de cel mai nedemn sonod din toată istoria bisericii!-

+ La München a decedat inginerul Traian Isbăşescu.Se născuse în ziua de Sâmtru,1909,la Cândeştii Muscelului.A scos pe vremuri o publicaţie,"Arhiva".Inimă bună,se îngrijea să facă parastase pentru cei morţi pe-aici mai singuratici,ca Gheorghe Racoveanu,G)rneaţă,col.Alexandrescu,prof.Cârsteanu.

+ Din "Solia" vedem că în America s'a stins,la 63 de ani,Doamna Mary Bocioagă.

+ Tot în Statele Unite a murit Gh.Boian,vechi gazetar.

+ La Uzdin, în Banatul înstreinat,s'a stins anul trecut,la 63 de ani,talentata pictoriţă naivă, Marioara Motorojescu.

+ În Spania a murit,în Decembrie trecut,Marcel Nicolau,cântăreţ şi epigramist, colaborator şi sprijinitor al Vetrei.

+ Din ţară ni se anunţă moartea preotului Pavel Glăvan,legionar,veteran al închisorilor.

+ Alt veteran al închisorilor,care s'a stins în ţară: Gioga Parizianu.

+ În August a murit Camil Demetrescu.

+ La 10 August a pierit într'un accident din munţii Făgăraşului,la 68 de ani, legionarul Nicolae Călinescu, fost luptător pentru liberarea Basarabiei şi Bucovinei,apoi a Ardealului de Nord, veteran al închisorilor.

+ La Freiburg a fost înmormântată,Miercuri 29 Iulie,Hildegard Griebel,născută acum 72 de ani în ţinutul Cetatea Albă.Când nemţii din Basarabia au fost retraşi în Germania,d)nsa a preferat să se refugieze la Sibiu.A fost secretara lui Sextil Puşcariu şi,mai târziu,a Prinţului Nicolae.Ca translatoare oficială, la Freiburg a ajutat pe mulţi români.

+ La Paris s'a stins într'un spital,la 81 ani,monseniorul Gh.Cosma,ardelean, fost rector al Colegiului "Pio Romeno"(Roma),şi al Misiunii Catolice Române din capitala Franţei aproape 4 decenii. Înmormântarea a avut loc la Montparnasse, slujitori fiind mons.Surdu şi preoţii Gherman şi Goia.

+ În ţară s'a stins dr.Gh.Voinescu,"bandit" încă de pe vremea lui Călinescu.

+ În ţară a murit,la 17 Septembrie,Marica Bujin-Mila,tot fostă deţinută.

+ Şi tot în ţară a murit scriitorul Radu Tudoran, la 82 de ani.

+ La Brie Comte Robert,lângă Paris,s'a stins,la 27 Septembrie,bătrâna Ana, văduva legionarului Teodor Usca din Cuvinul Aradului.

+ La Buenos Aires a murit la 7 Noembrie,de un atac la inimă,Demostene Nolla, român din munţii Pindului,om întreprinzător, poet şi epigramist, colaborator şi sprijinitor al Vetrei.-

&& Într'un comunicat din "Dreptatea" vedem că,"rezervându-se pentru alte activităţi", unii fruntaşi naţional-ţărănişti -Al.Săndulescu,Şerban Ghica,Ilie Păunescu,Cicerone Ioniţoiu,Simina Mezincescu,Gh.Roşescu,Adrian Marino,etc.-, "au declinat solicitarea de a candida". Deasemenea,pentru a face loc pe listele comune şi asociaţilor din "Convenţia democratică",partidul "a trebuit să renunţe la un număr de candidaţi propuşi,care nu puteau fi încadraţi la nivelul importanţei lor". Cu aceste restricţii energice,au putut pătrunde în parlament adevărate forţe, ţărăniste şi naţionale, creştine şi democrate,- ca Barbu Piţigoi, sau V.C.Gabrielescu, de exemplu...

&& La bisericile române din Exil -Paris,Montreal,Freiburg,etc- de Sâmbăta lui Lazăr au fost pomeniţi Românii morţi în pribegie,- dintre cari,în adevăr, mulţi nu mai aveau pe nimeni,nici în ţară nici aici.Nobila iniţiativă,luată încă de acum 5 ani,aparţine tot dlui Radina,ca atâtea altele.

&& Seziunea de toamnă a Bibliotecii Române dela Freiburg s'a desfăşurat în zilele de 2-4 Octombrie.Au făcut comunicări dnii V.Iliescu,Matei Cazacu,Pavel Chihaia,Antonia Constantinescu,Răuţă,Radu Enescu,Roberto Scagno,Poghirc,dr.N. Ioniţă,dr.Bidean. La Sf.Liturghie au oficiat preoţii Popa şi Sorin Petcu.

&& În 1960, Statele Unite reprezentau 34% din economia mondială; Japonia, numai 3%. În ~~1991, St.Unite~~ 21%, Japonia 16%.Produsul naţional japonez era,în 1960,de trei ori mai mic decât al Franţei; astăzi, de trei ori mai mare. ("L'Homme Nouveau").-

voastră, acolo va fi şi inima voastră (Matei, VI, 19-21)

Sunt născut la 30 Martie 1904 la Focşani. Sunt licenţiat al Facultăţii de Teologie din Bucureşti. Răspunderile îndeplinite de mine au fost de director, succesiv la Direcţia Presei din M.A.I.; la Preşedinţia Consiliului de Miniştri şi la Ministerul Cultelor. În studenţie am activat în Liga Apărării Naţionale Creştine, n'am avut nicio colaborare cu Poliţiile Secrete Politice, am fost pe front atât în războiul din est cât şi în războiul din vest, din 25 III 1960 până la 1 VII 1964 deţinut politic la Jilava şi Aiud şi last but not least în aceşti 65 de ani de prezenţă activă în viaţa publică am cunoscut şi voi relata despre mii de personalităţi eminente.

Ne constituim în "Liga pentru apărarea Adevărului istoric". Nu în liga pro sau anti-comunistă. Nu în liga pro sau anti-fascistă. Nu în liga pro sau anti-naţionalistă. Nu în liga pro sau anti-democrată. Nu în liga pro sau anti-masonică. Nu în liga pro sau anti-capitalistă. Ci în "Liga pentru apărarea Adevărului Istoric". Observaţia istorică multi-milenară arată că doctrinele, ideologiile şi programele au adevăruri de reţinut în ce afirmă şi fac erori de combătut în ce neagă. Idem experienţa politică multi-milenară dovedeşte că rezultatele sunt malefice sau benefice în funcţie de calitatea sau necalitatea cadrelor: oameni de bine sau oameni de pradă, altruişti sau egoişti, patrioţi sau trădători, şi aşa mai departe.

În perfectă concordanţă cu observaţia istorică şi cu experienţa politică, concepţia noastră, a celor constituiţi în Ligă, are prioritar şi hegemon scopul de a descoperi, de a apăra şi de a valorifica Adevărul social, Adevărul naţional, Adevărul moral, Adevărul ştiinţific şi ipso facto Adevărul guvernamental al României integrată organic şi osmotic în omenire.

Ierarhizând analitic adevărurile şi construind sintetic Adevărul, pe cale de raţionare logică şi de bun simţ, vin şi ni se arată de la sine: ce-i legitim ca ordine naturală în România, ce-i autentic ca firesc omenesc în România, ce-i fecund ca organizare socială în România şi ce-i creator ca activitate politică în România. Nu ne trebuie decât: atenţie pentru a observa, bunăvoinţă pentru a cunoaşte, inteligenţă pentru a înţelege, decizie pentru a concluziona şi sinceritate pentru a nu ne desminţi.

Şi ne-am constituit în "Liga pentru apărarea Adevărului istoric" tocmai pentru a aduce în serviciul Patriei şi prin România în serviciul Omenirii: cât mai mult din atenţia necesară, cât mai mult din bunăvoinţa necesară, cât mai mult din inteligenţa necesară, cât mai mult din decizia necesară şi înainte de toate cât mai mult din sinceritatea necesară. Acesta este scopul nostru. Aceasta este misiunea asumată de noi.-

Toma Petrescu

&& La 27 Decembrie trecut, pilotul suedez Ştefan Rasmussen, simţind că avionul său se prăbuşeşte, a început să recite calm şi tare, urmat de pasageri, Tatăl nostru. Avionul s'a prăbuşit într'o pădure de brazi abundent ninsă, rupându-se în trei, dar toţi pasagerii s'au salvat, fără nici măcar o sgârietură. (HN, 17.V.

&& Citim undeva că "biserica ortodoxă a Românilor din Transilvania purta denumirea oficială de Biserica Ungro-Vlahiei". Nu! Acest nume îl purta Biserica din Ţara Românească (Muntenia), spre a deosebi Vlahia "dinspre Ungaria", de alte Vlahii, contemporane, mai ales în Peninsula Balcanică.-

&& După Anuarul Statistic al Bisericii, populaţia globului se ridica, la 1 Ian, 91, la 5.251.238.000 locuitori, dintre cari 1.802.154.000 creştini. Peste jumătatate dintre creştini, erau catolicii: 928.500.000,- întrecuţi cu puţin de musulmani: 937 milioane. Alte religii: 731.900.000 hinduşi, 342.430.000 confucieni, 332.900.000 budişti. Numeroşi sunt şi cei fără religie, sau indiferenţi: 271 milioane. Catolicii reprezintă deci, pe glob, 17,68%

&& După Institutul de Studii Demografice, numărul căsătoriilor în Franţa a crescut dela 265.000 în 1987 la 290.000 în 1990, dar încă e foarte departe de cele 400.000 anual din 1970-1974; dintre aceştia însă, 16% erau divorţaţi. Numărul copiilor "din flori" a crescut dela 11.4% în 1980 la 28.2%! Divorţurile ating o treime din căsătorii, la Paris sunt chiar juma-juma. Închisorile au o capacitate de 50.000 locuri. "Speranţa de viaţă" e în creştere: 80,7 pentru femei, 72,5 pentru bărbaţi. Nu se cunoaşte speranţa vieţii eterne... (H.N.)

&& Africa are 638.121.000 locuitori (13.93% catolici); America, 723.648.000 (63.74% catolici); Asia, 3.149.064.000 (2.73%); Europa: 713.908.000 (39.96% catolici) Oceania: 26.497.000 locuitori (26.57% catolici).

&& Expoziţia de icoane bizantine a dnei Carmen Maria Manoliu a avut loc la Paris între 4-6 Decembrie.-

... filială din această formulă de adresare.Ea este expresia sinceră a unor puternice sentimente de preţuire şi simpatie prilejuite de citirea substanţialelor articole ale dv apărute în "Puncte cardinale",în principal a celor două articole consacrate "Cazului Codreanu" (Dec.1991 şi Ian.1992),şi a "Scrisorii deschise către bătrânii legionari",apărută în numărul din Februarie.

Din primele două se degajă o perspicacitate extraordinară,cu ajutorul căreia aţi reuşit să străbateţi teafăr prin hăţişul surselor documentare şi mai ales prin mlaştina sordidă a minciunilor,răstălmăcirilor şi calomniilor infame debitate pe seama Mişcării Legionare încă de la apariţia ei,pentru a atinge culmea în èra tiraniei comuniste,- conturând just şi pregnant personalitatea harismatică şi opera educativă,politică şi spirituală a lui Corneliu Zelea Codreanu,indisolubil legate de "veşnicia neamului românesc" creştin,în care el a crezut neclintit şi ne-a infuzat şi nouă,ucenicilor lui,această uriaşă şi invincibilă credinţă. Poate că la baza acestei exemplare perspicacităţi să fi stat şi o virtute simpatetică a sufletului genuin al unui tânăr nealterat de vicisitudinile vremii,virtute despre care vorbeşte Nae Ionescu într´un capitol din filosofia lui,consacrat"funcţiei epistemologice a iubirii".

Oricum,sunteţi,într´adevăr,cel dintâi din generaţia tânără de după 1950, care aţi intuit ca nimeni altul,umbrind chiar pe mulţi alţii de bună credinţă, din generaţiile mai vechi,esenţa fenomenului legionar,creat şi pecetluit cu jertfa supremă de Corneliu Codreanu şi Ion Moţa şi zidit întru veşnicie de sângele unei întregi generaţii martirizate,care şi-a asumat destinul cu deplină responsabilitate şi a acceptat cu seninătate jertfa,pentru mântuirea neamului românesc.Şi această jertfă neprihănită, noi credem,împotriva tuturor vicisitudinilor,că este imposibil să rămână zadarnică pe plan transcendental,după cum este tot atât de imposibil să nu rodească şi în istorie.Căci Corneliu Codreanu a realizat o revoluţie spirituală unică în lume,care poate servi ca model de trăire şi de activitate politico-socială exemplară şi pentru alte popoare din lume.El a răsturnat principiul machiavelic,predominant de veacuri în politica tuturor statelor şi organizaţiilor politice: <u>scopul scuză mijloacele</u>,înlocuindu-l cu principiul sublim,eroic şi creştin totodată: "<u>Decât să învingi printr´o mişelie,mai bine să cazi înfrânt pe drumul onoarei</u>!"

Pe plan naţional acest principiu,mai curând sau mai târziu,ca toată esenţa doctrinei legionare,se va impune treptat-treptat,ca o necesitate vitală şi ca o creaţie superbă a virtuţilor excepţionale ale neamului românesc,despre care Corneliu Codreanu spunea că este poate singurul neam care n´a comis o agresiune în istorie,războaiele sale fiind totdeauna de apărare şi nu de cucerire.Acesta e un adevăr istoric de netăgăduit. Axate pe astfel de coordonate eroice şi spirituale,personalitatea şi învăţătura lui Corneliu Codreanu este imposibil să nu seducă sufletul pur al tinerelor generaţii,căci ambele se identifică,într´un tot indisolubil,cu însăşi realizarea destinului românesc în lume,până în ziua judecăţii de apoi.Şi sunt deja semne în acest sens.Semne de bun augur...

Încă din secolul trecut,Mihai Eminescu,acest genial profet al românismului, vizionar,gazetar şi poet neîntrecut,a prevăzut apariţia fenomenului legionar, încumetându-se să-i fixeze până şi data: anul 1921.Cu o diferenţă insignifiantă de un an,care poate fi atribuită perioadei de gestaţie,profeţia lui s´a împlinit.În lupta crâncenă dintre elementul alogen -reprezentat de "pătura superpusă",fanariotă şi corcită,coruptă şi corupătoare,ajunsă la cârma ţării,- şi elementul românesc,autohton,înrobit, luptă presărată cu căderi şi ridicări,cu defensive şi ofensive alternative,generaţia studenţească de la 1922,condusă de Corneliu Codreanu şi Ion Moţa,s´a înscris,fără ezitare,pe linia traiectoriei eterne a destinului românesc,într´o acţiune de legitimă apărare faţă de forţele alogene intruse,care-l copleşeau,ameninţându-l,în final,cu dispariţia.

Corneliu Codreanu a sfârşit ca un erou şi martir,asasinat mişeleşte din ordinul unui rege scelerat aservit forţelor oculte străine.Ion Moţa a mers să lupte şi să moară ca un cruciat pe pământul unei ţări surori creştine,Spania catolică şi naţionalistă,însângerată de urgia comunistă,cea mai monstruoasă ipostază a Duhului Rău din istoria omenirii,până azi.Deşi ortodox,Moţa a mers la moarte fericit pe pământul Spaniei catolice,unde "se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos",din dragoste nemărginită pentru El.Sângele lui de martir înalţă cea mai curată şi mai fierbinte rugăciune pentru unirea bisericilor creştine în lupta necurmată cu diversele ipostaze ale Duhului Rău,până la plinirea vremii.În această apocaliptică încleştare,amândoi au căzut înfrânţi în trup,dar biruitori în duh.Idealul lor naţionalist şi creştin s´a dovedit peren.

ternicia Sa,ii îngăduie să turbure lumea,în limitele unui plan divin imuabil,a cărui finalitate este "alegerea grâului de neghină",desăvârşirea spirituală a omenirii.

Al treilea articol al dv,"Scrisoare deschisă către bătrânii legionari",m´a emoţionat mult prin căldura afectivă care o străbate,curgând ca un balsam alinător pe rănile noastre încă necicatrizate,prin simţul politic deosebit de realist şi lucid şi,mai ales,prin înţelepciunea impresionantă de care daţi dovadă la vârsta dv. Sunt şi eu unul din aceşti "bătrâni legionari",în jurul a 80 de ani.Am avut fericirea să-l cunosc personal pe Căpitan,a cărui personalitate harismatică te fascina prin simpla ei prezenţă.Încă de la începutul studenţiei mele,atras ca de un magnet irezistibil,m´am înrolat în Mişcarea Legionară.Am participat la multe bătălii şi acţiuni periculoase,şi înainte şi în timpul prigoanei din 1938,şi în noaptea de 3/4 Septembrie,care a dus la nimicirea monstruoasei dictaturi a lui Carol al II-lea.Mai târziu,timp de 15 ani,am trecut prin infernul închisorilor comuniste şi al lagărelor de muncă forţată destinate exterminării fizice şi morale a elitei româneşti.În această luptă lungă şi grea, pe cât de sfântă prin caracterul sublim al nenumăratelor jertfe aduse,s´au comis,mai ales după arestarea -şi asasinarea- Căpitanului,ale cărui ordine de linişte şi non-violenţă n´au fost totdeauna cu stricteţe respectate,greşeli multe şi mari.Nu e momentul să fie discutate acum,căci ar adânci o schismă inutilă şi absurdă,şi ar fi nocivă pentru puritatea morală,entuziasmul şi idealismul tinerei generaţii româneşti,menită să preia în mâinile ei viguroase,din mâinile noastre vlăguite,steagul zdrenţuit,dar glorios,de luptă în continuare,până la biruinţa finală a neamului românesc,liber şi stăpân efectiv pe destinul său.

Peste toate frământările şi disensiunile survenite după asasinarea mişelească a Căpitanului,clarviziunea şi jertfa lui uriaşă,împreună cu a întregii elite legionare,rămâne pentru noi,cum de altfel se cuvine,singurul comandament suprem indiscutabil şi singurul far călăuzitor capabil să risipească bezna care ne împresoară.În acest sens,din fericire,azi,poate şi la intervenţia nevăzută, dar sensibilă,a unor forţe spirituale misterioase,foarte mulţi "bătrâni legionari" au ajuns la concluzia necesităţii imperioase de refacere a unităţii legionare sub singura egidă spirituală permanent valabilă şi legitimă,aceea a marelui,iubitului şi inegalabilului nostru Căpitan,Corneliu Zelea Codreanu. Numai el ne poate uni!

Înainte de a încheia,ţin să vă spun că,deşi sunt român macedonean,n´am fost niciodată şi nu sunt "papanacist",după cum n´am fost şi nu sunt "simist",cu toate că i-am cunoscut foarte bine şi am lucrat cu amândoi. Am fost,sunt şi mor ca legionar al lui Corneliu Codreanu.Senin,liniştit şi împăcat sufleteşte,la vederea atâtor semne de bun augur.Sunteţi o mare speranţă.Mergeţi înainte,fără şovăire,pe drumul pe care l-aţi ales.E drumul cel drept şi adevărat,care va duce la biruinţa neamului românesc.Dumnezeu să vă ocrotească şi să vă învrednicească să înfăptuiţi ceea ce generaţia noastră martirizată n´a putut înfăptui. De aici şi din lumea de dincolo noi vom fi alături de voi,neînfricoşaţi şi neprihăniţi tineri români!

Cu Dumnezeu înainte,un legionar bătrân vă trimite,scumpe d-le Codrescu, salutul său tradiţional: Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Dr.Ion Zeana

<u>CRĂCIUN</u> de Despa Caranica-Olariu

Azi, şi´n celule-i sărbătoare
Şi inimi mii cântă´n surdină
Minunea, naşterea divină:
E azi Crăciunul Sfânt şi Mare.

Şi mii de suflete în vrajă
Închină imn Celui de Sus,
Şi mii de suflete în vrajă
Se pleacă blândului Isus.

Căci El ne-aduce´n dar iubirea
Pe-acest neîmpăcat pământ;
El este´n veac nemărginirea.
Osana! Iisuse Sfânt!

&& Din "<u>Solia</u>" de pe Iunie aflăm senzaţionala noutate că Biserica Romano-Catolică are o vechime de numai 938 de ani,- începutul ei fiind în 1054,când Papa "s´a rupt şi despărţit de celelalte patru Patriarhii Apostolice,schimbând Crezul şi considerându-se pe el însuşi ca infaibil".Dacă Papa figurează până azi,în diptice ortodoxe,ca prim Ierarh al Bisericii,asta trebue că e din neglijenţa vreunui secretar de cancelarie... P.S.Natanael,o fi citind Solia?...

&& <u>Albert Pierrepoint</u>,călău oficial al Angliei,s´a stins la 87 ani,într´un azil de bătrâni.Executase,prin spânzurătoare,450 de persoane,- dintre care câteva s´au dovedit,după moarte,complect nevinovate...

[illegible] şi 40 din August 1992,două articole privitoare la Mişcarea Legionară,semnate respectiv de Dl Neagu Djuvara şi de Părintele Ion Neagoe-Cumpăna.Ambii autori au trăit perioada interbelică la care se referă.Cele două analize stau însă în contrast flagrant.Acest fapt se explică prin personalitatea celor doi autori,dar şi prin modul în care au cunoscut Mişcarea Legionară.

Dl Djuvara a privit fenomenul legionar din afară şi,fără îndoială,dintr'un mediu - mai bine zis,dintr'o lume - în care nu a avut prilejul să-l cunoască decât indirect şi,desigur,din surse de informaţie mai degrabă deformate.D-sa a reuşit însă să prezinte corect geneza şi desvoltarea Mişcării Legionare,precum şi unele aspecte doctrinare..Aceasta în prima parte a articolului său.

Părintele Neagoe-Cumpăna a cunoscut Mişcarea dinăuntrul ei şi aduce deci mărturie în bună cunoştinţă de cauză.În mod firesc deci,articolul său cuprinde o justă caracterizare a Mişcării din timpul întemeietorului ei,dar şi o implacabilă denunţare a deviaţiilor intervenite după tragica dispariţie a acestuia, în contradicţie cu principiile morale,etice şi creştine stabilite de el.

Indicaţiile date de Dl Djuvara cu privire la originea autohtonă şi la spiritualitatea originală a Mişcării Legionare contrazic neadevărurile necontenit debitate de către răuvoitori incorecţi.Ele dovedesc pe deplin buna sa credinţă şi dorinţa sa de obiectivitate.Totuşi,ca istoric,ştiindu-se în necunoştinţa directă a unor aspecte esenţiale,îi rămânea D-lui Djuvara recursul la documente autentice,pentru a-şi constitui capitalul de informaţii necesar.Aici apare însă o inexplicabilă carenţă.

Din capul locului,este surprinzătoare încercarea D-sale de a prezenta Mişcarea Legionară fără a cunoaşte - după cum mărturiseşte din prima frază - un document atât de esenţial ca "Însemnările de la Jilava".Şi nu încape îndoială că nu cunoaşte nici desfăşurarea procesului din 1938,în care Corneliu Codreanu, deja întemniţat,a fost condamnat la 10 ani muncă silnică,printr'o procedură strigătoare la cer,premergătoare asasinării cu ştreangul.

Aşa stând lucrurile,fie date aici,pentru informarea cititorului şi a D-lui Djuvara,câteva rectificări ale unor afirmaţii eronate din articolul său.

1.- Formula demagogică "omul şi pogonul! nu a aparţinut niciodată Mişcării Legionare,ci i-a fost atribuită de către adversari.

2.- Împuşcarea prefectului Manciu nu s'a produs "pentru a răspunde unei palme",ci consecutiv unor grave maltratări şi în legitimă apărare,atunci când prefectul,cu revolverul în mână,în plin pretoriu de tribunal,îl ameninţa pe Codreanu,care asista ca avocat pe un student.

3.- Nu a existat în doctrina legionară o "ideologie a acţiunii violente", după cum o dovedesc toate documentele timpului(circulări,Cărticica Şefului de Cuib,volumul "Pentru legionari,etc),precum şi evenimentele din acea perioadă.

4.- Cazul Duca a fost limpede judecat în procesul din 1934,de chiar un tribunal militar compus din 5 generali în activitate (a se vedea şi depoziţiile acestora ca martori în procesul din 1938).Fie notat aici şi faptul destul de curios că Dl Djuvara pare a ignora -în orice caz nu citează- numeroasele asasinări de legionari săvârşite de către jandarmi şi poliţie,din ordin superior, înainte şi după uciderea lui Duca.Acestea nu sunt asasinate politice? Şi atunci unde este provocarea? Unde este "ideologia acţiunii violente"? Ori ni se limitează sensibilitatea doar la jelirea unui politician vândut? Dar Virgil Teodorescu,tânăr student împuşcat de jandarmi,din spate,fiindcă lipea un afiş? Citit-a Dl Djuvara,improvizat istoric al Mişcării Legionare,"Cranii de lemn" (Axa, 3 Dec.1933)? Dar legionarii Gheorghe Gligor(student),Niţă Constantin(şofer), Nicolae Bălăianu(plugar),Gheorghe Bujgoli(colonist în Cadrilater),Toader Toma (croitor),Sterie Ciumeti (secretarul lui Codreanu,torturat şi ucis de comisarul Panova),ucişi în acelaş mod sub guvernele naţional-ţărănist şi apoi liberal (al lui Duca) în Noembrie-Decembrie 1933? Detaliu insignifiant?

5.- Uciderea lui Stelescu s'a produs prin încălcarea conştientă a dispoziţiilor lui Corneliu Codreanu,care dispusese,după eliminarea lui din Mişcare, "să fie lăsat să-şi trăiască nemernicia".Iniţiativa a fost luată de către un grup de tineri legionari proveniţi din Frăţiile de Cruce,studenţi şi muncitori,sub conducerea lui Iosif Bozântan,care a participat el însuşi la echipa sacrificată pentru pedepsirea trădătorului,după încercările nereuşite ale acestuia de a-l asasina pe Căpitan.

6.- Cât priveşte ceeace a dus la uciderea lui Armand Călinescu în 1939,ar fi bine ca Dl Djuvara să ia cunoştinţă de relatările lui Constantin Papanace(Ed. Vol.

...mentelor care au succedat întemniţării şi asasinării lui Corneliu Codreanu.În lipsa acestora,simpla lectură a articolului Părintelui îl va lămuri suficient.

Toate aceste dezinformări nu l-au împiedicat însă pe Dl Djuvara să constate, în mod pertinent,discrepanţa evidentă dintre spiritualitatea Mişcării lui Codreanu şi deviaţia imprimată ulterior de către "un profesoraş nematur,cu mentalitate de complotist impertinent".Discrepanţă pe care Părintele Neagoe-Cumpăna o califică,pe bună dreptate,drept "distanţa de la ideal la crimă".

Să revenim însă la evenimentele din 1939.Din ce considerente Dl Djuvara reduce la "zeci" sutele de cadavre de legionari masacraţi,expuse în pieţe publice în toată ţara: elita legionară din toate lagărele şi,în plus,câte 3 sau 4 în fiecare judeţ,ceeace D-sa,oricât de neinformat ca istoric,nu putea ignora ca persoană care a trăit acele momente? Ar fi însă şi mai interesant să explice,ca exponent militant al democraţiei,de ce nici un "democrat",nici un reprezentant al vechilor partide,nu a făcut vreun gest,nu a rostit sau scris un singur cuvânt de protest,de indignare,de oroare sau măcar de dezaprobare faţă de acel masacru barbar.

Concluziile divergente ale celor doi autori reflectă opinii personale,formate pe baza elementelor de informaţie - juste sau eronate - de care au dispus. Concluzia D-lui Djuvara ar impune însă un comentariu mai amplu,care ar depăşi cadrul prezentei note.Mă voi limita aici doar la partea finală,unde D-sa scrie: "să ne ferim de a face din oameni de frunte ai trecutului,care au luat-o pe căi greşite,figuri de eroi care să ne fie pildă pentru viitor".Îşi pune nădejdea în instaurarea unui regim de democraţie parlamentară.

Dar "democraţie" parlamentară am avut,după Marea Unire,timp de vreo 20 de ani,timp în care au înflorit samavolniciile şi corupţia politicienilor venali, care au sfârşit prin a se pune în slujba camarilei regale şi a intereselor neromâneşti.Aşa fiind,cine "a luat-o pe căi greşite" şi a dus ţara de râpă?

O democraţie parlamentară ar fi de dorit,şi poate că se va şi realiza cândva.Dar trecutul ne-a arătat cu prisosinţă că nu sistemul în sine - oricare ar fi el - poate rezolva problemele şi răspunde aspiraţiilor fireşti ale neamului românesc,ci spiritul în care va funcţiona.Pe acest plan esenţial,unde trebuie căutată"pilda"? Să nădăjduim că tineretul de azi şi de mâine va şti.Nu pentru o absurdă reeditare a unor structuri anacronice,ci pentru redeşteptarea neamului românesc,după bezna în care l-a cufundat stăpânirea comunistă.

Duiliu Sfinţescu

DOR DE BASARABIA de Dimitrie Rachici

Vino, Basarabie, 'napoi -
Cer spuzit de roditoare ploi,
Vino, răsărit pictat cu sânge...
Vatra veche după tine plânge!

Te aşteaptă Ştefan, ţara toată,
Mânăstiri ce-au fost trase pe roată,
Re'nviind ca pasărea măiastră.
Vino, catedrala mea albastră!

Dumnezeu ni-i unul, ne iubeşte.
El de-un timp vorbeşte româneşte.
Şi acestui Dumnezeu mă'nchin:
Doamne, fă unirea noastră- Amin!

&& Cum se aplică dreptul minorităţilor în Bucovina ocupată de ucraineni,vedem din cazul satului Corceşti(Hliboca),unde,cu toate că Românii reprezintă imensa majoritate: 1459 locuitori,faţă de 53 ucraineni,35 polonezi,12 bulgari şi 5 ruşi,limba de predare în şcoală e ucraineana("Lupta",22.VI.92).

&& Societatea Română de Cultură din nordul Bucovinei a instalat la 17 Iunie, în curtea casei lui Aron Pumnul din Cernăuţi,un bust al lui Eminescu.-

&& La ediţia XX a"Zilelor de teatru" din Aprilie,în Banatul înstreinat,premiul întâi a fost obţinut de actorii din Satu Nou; premiul al doilea,Uzdin; premiul al treilea,Nicolinţ,urmat de Seleuş.-

&& Duminică 19 Iulie,pr.prot.D.Em.Popa şi pr.Sorin Petcu au oficiat,la Freiburg,un parastas pentru fraţii basarabeni căzuţi în apărarea gliei strămoşeşti.

&& Amnesty International denunţă torturile la care israeliţii supun pe deţinuţii dela Khiam,în sudul Libanului,cu şocuri electrice şi ani de izolare totală,fără posibilitate de contact cu familiile şi cu organizaţiile internaţionale,- citim în Corriere del Ticino din 5 Mai 1992.-

&& La 10 Decembrie 1991 s'a înfiinţat la Danova,lângă Negotin,Mişcarea Românilor din Iugoslavia,având în frunte pe dl Dumitru Crăciunovici.-

&& La 13 Mai s'au împlinit 75 de ani dela arătarea Maicii Domnului la Fatima în Portugalia,şi 11 ani dela atentatul împotriva Sfântului Părinte.-

..., ... Goga, Dupaş, I.Lapedatu, Giura...
1 Iulie 1912: Se înfiinţează episcopia din Hajdudorog, pt desnaţionalizări...
2 Iulie 1922: Şcoala Română dela Paris îşi deschide cursurile.
3 Iulie 1912: Se naşte, la Teleac(Mureş), cardinalul Todea.
4 Iulie 1502: Sfinţirea mănăstirii Dealul, zidită de Radu cel Mare.
5 Iulie 1902: Se naşte, fiu al protopopului din Orăştie, Ion Moţa.
7 Iulie 1972: Moare patriarhul ecumenic Atenagora, de obârşie românească.
8 Iulie 1392: Atestată, la Pera, prezenţa unor monede "perperii de Valachia".
11 Iulie 1952: Moare în temniţă, la Sighet, episcopul unit Val.Tr.Frenţiu.
14 Iulie 1502: Iese "Palia dela Orăştie", scoasă de Şerban Coresi/diacul Marian.
16 Iulie 1372: Vlaicu Vodă arată Curtea de Argeş ca "residencia nostra".
16 Iulie 1932: Moare Justinian Teculescu, episcop de Cetatea Albă şi Ismail.
18 Iulie 362: La Durostorum, soldatul Emilian e martirizat şi ars pe rug.
18 Iulie 1892: Aromânii cer sultanului dreptul de a-şi alege un mitropolit.
19 Iulie 1947: E ucis în Italia, la Castigliole Saluzzo, medicul Emil Bulbuc.
20 Iulie 1917: Românii basarabeni resping pretenţiile anexioniste ucrainene.
20 Iulie 1927: Moare regele Ferdinand. Într'o scrisoare din 15 Iulie recomanda pe "nepotul meu nevârstnic Mihai" ca succesor. "Rog cerul să-l ocrotească şi să-i hărăzească binecuvântarea, ca sub Domnia lui să se întărească şi să sporească România clădită cu atâtea jertfe". Dar rugăciunea n'a fost ascultată...
23 Iulie 1812: In capul guvernului Basarabiei răpite, Scarlat Sturza.
24 Iulie 1917: Încep luptele dela Mărăşeşti.
24 Iulie 1932: Primul congres al studenţilor români din Iugoslavia, la Vârşeţ.
26 Iulie 1892: Casele Memorandiştilor din Turda devastate de maghiari.
26 Iulie 1947: Moare la Padova prof.Ramiro Ortiz, mare filo-român.
27 Iulie 1917: Românii din Pind şi Zagor cer autonomie sub protectorat italian.

1 Aug.527: Moare la C-pol împăratul Iustin, protoromân de lângă Scopie/Maced.
1 Aug.1867: Se deschide Academia Română, cu Ştefan Golescu preşedinte.
1 Aug.1927: Apare "Pământul strămoşesc", în tipografia "Libertăţii"(Orăştie).
1 Aug.1977: Isbucneşte marea grevă a minerilor din Valea Jiului.
3 Aug.1832: Se naşte Apostol Mărgărit, apostol al Românilor din Macedonia.
3 Aug.1892: Se naşte, la Câmpulung/Muscel, prof.Ilie Patraulea.
3 Aug.1917: Congresul preoţesc din Chişinău cere instituţii româneşti în Bas.
5 Aug.1922: Se naşte la Siliştea Gumeşti/Teleorman scriitorul Marin Preda.
15 Aug.1952: Sunt arestaţi toţi foştii demnitari români.
17 Aug.1517: Mitropolia Munteniei se mută dela Curtea de Argeş la Târgovişte.
17 Aug.1917: Simion Murafa şi Andrei Hodorogea ucişi de bolşevici.
18 Aug.1927: Căsătoria lui Ion Moţa cu Iridenta Codreanu, la mănăstirea Neamţ.
20 Aug.1872: Se stinge, în mare mizerie, Dimitrie Bolintineanu.
20/21 Aug.1972: Moare, la 83 de ani, Nichifor Crainic, după multă puşcărie...
27 Aug.1917: Cade, la Cireşoaia, scriitorul bucovinean Ion Grămadă, voluntar.
27 Aug.1922: Vasile Iasinschi deschide la Rădăuţi farmacia "Izvorul sănătăţii", singura farmacie românească din toată Bucovina.
29 Aug./10 Sept.1872: Moare, la Baia de Criş, Avram Iancu.

2 Sept.1442: Turcii sunt bătuţi pe Ialomiţa de Iancu Huniade.
4 Sept.1842: I.Mişcolţi deschide spiţeria "Sf.Treime" la Câmpulung/Muscel.
6/18 Sept.1817: Se naşte, la Iaşi, Mihail Kogălniceanu.
6 Sept.1942: Trupele româno-germane ocupă portul Novorosisk.
7 Sept.1952: E împuşcat de securişti luptătorul Ionel Marinescu din Nucşoara.
8-14 Sept.1917: Deputatul Teofil Ioncu, la Kiev: Salut congresul naţiunilor în numele Românilor din Basarabia. Mulţi aţi auzit de moldoveni, dar puţini cred că ştiaţi că naţiunea moldovenească nu există. Este o naţiune română. Numele de moldovean şi moldoveni este numai teritorial, dar nu naţional.
9 Sept.1912: Se naşte, în Bucureşti, poetul Horia Stamatu.
10 Sept.1912: Se naşte, la Stăneşti/Bucovina, poetul Vasile Posteucă.
14 Sept.1882: Se naşte la Bilca/Rădăuţi prof.Traian Brăileanu. Moare la Aiud.
15 Sept.372: Ars de viu, de către goţi, preotul Nichita.
15 Sept.1642: Se deschide, la "Trei Ierarhi", sinodul ortodox dela Iaşi.
18/28 Sept.1692: Teofil, sfinţit la Bucureşti ca episcop al Ardealului.
23 Sept.1872: Se naşte scriitorul Alexandru Cazaban.
24 Sept.1472: Căsătoria lui Ştefan cu Maria Comnen de Mangop, la Suceava.
25 Sept.367: Împăratul Valens la Durostorum, în campanie contra goţilor.
28 Sept.1882: Se naşte, la Hurueşti/Tecuci, Vasile Pârvan.

1/14 Oct.1917: Onisifor Ghibu scoate,la Chişinău,săptămânalul "Ardealul".
2 Oct.1602: Moare Stroe Buzeşcu,rănit în lupta cu tătarul la Teiuşani.
2 Oct.1902: Se naşte,la Salcia/Teleorman,Zaharia Stancu.
6 Oct.1902: Se naşte,la Boteni/Muscel,filosoful Petre Ţuţea.
9 Oct.1917: Basarabia locuită de moldoveni are tot dreptul la autodeterminare, la autonomie până la completa independenţă,- afirmă Lenin.
10 Oct.1392: Ludovic cel Mare anexează la Ungaria Haliciul şi numeşte pe Vladislav de Oppeln,ginerele lui Nicolae Al.Basarab,principe la Liov.
10 Oct.1902: Se naşte avocatul Radu Budişteanu.
11 Oct.1812: Se naşte istoricul Eudoxie Hurmuzachi.
12 Oct.1492: Cristofor Columb descoperă America.
12 Oct.1912: Se înfiinţează Liceul Militar dela Mănăstirea Dealul(Târgovişte).
13 Oct.1912: Se naşte la Veria,în Macedonia,Nicu Bujin: prezent în Legiune,în cauza Românilor transdunăreni,sprijin al refugiaţilor ajunşi la Roma.
14 Oct.1512: Moare Doamna Anastasia,mama lui Alexandru Lăpuşneanu.
15 Oct.1917: Se deschide,la Soroca,o mare bibliotecă judeţeană românească.
15 Oct.1922: La Alba Iulia,încoronarea rgelui Ferdinand şi a reginei Maria.
18 Oct.1922: Se naşte la Pleasa,în Albania,prof.Aurel Ciufecu,preşedinte al Soc."Fârşerotul" din America,fruntaş în lupta de retrezire a Aromânilor.
19 Oct.1872: Se naşte scriitorul Cincinat Pavelescu.
20 Oct.1752: Sfinţirea bisericii "Sf.Apostoli" din Moscopole (Albania de azi).
20 Oct.1892: Se naşte la Avdela,în Macedonia,prof.Tache Papahagi.
20-27 Oct.1917: Congresul ostăşesc proclamă,la Chişinău,autonomia Basarabiei. Mare însufleţire în sală,se ridică steaguri,se cântă imnuri patriotice...
22 Oct.1982: Moare,la Milano,prof.Gino Lupi,mare prieten al Românilor.
26 Oct.1642: Se naşte mitropolitul Dosoftei al Moldovei.
28 Oct.312: Constantin cel Mare bate pr Maxenţiu la Ponte Milvio(Roma).
28 Oct.1952: Moare prof.Mircea Vulcănescu,la Aiud.Avea 48 de ani.

1 Nov.1922: Se deschide,la Roma,"Accademia di Romania".
3 şi 20 Nov.1812: La C-pol decapitaţi fraţii Moruzi pentru trădare(Basarabia).
3/15 Nov.1812: Se deschide Preparandia la Arad,pt pregătirea învăţătorilor.
6/19 Nov.1882: Se naşte la Binţinţi,lângă Orăştie,Aurel Vlaicu.
11 Nov.1467: Matei Corvin pleacă din Braşov,peste Oituz,spre Moldova(Baia).
11 Nov.1962: Se stinge la Bucureşti,după grei ani de temniţă,prof.Ion I.Nistor.
12/28 Nov.1862: Se naşte,într´un sat din Arad,Vasile Goldiş,patriot ardelean.
12 Nov.1912: Se naşte,la Adjud/Putna,Emil Botta.
14 Nov.1982: Moare pribeag,la Buenos Aires,scriitorul Taoder Ioraş.
15 Nov.1892: C.Dobrescu-Argeş scoate "Gazeta ţăranilor",la Curtea de Argeş.
15 Nov.1932: Moare Const.Ţurcanu/Peneş Curcanu,veteran dela ´77.
17 Nov.1902: Se naşte,la Câmpulung/Muscel,sculptorul Constantin Baraschi.
19 Nov.1912: Se naşte la Iaşi savantul George Palade,premiu Nobel.
21 Nov.1917: Se deschide în catedrala din Chişinău,în bubuit de tunuri şi defilări cu steagurile vechei Moldove,în mult entuziasm,Sfatul Ţării."Emoţia este de nedescris,mulţimea plânge de bucurie".
22 Nov.1867: Se deschide Şcoala Normală din Bucureşti,mutată apoi la C-Lung/M.
24 Nov.1902: Se naşte,la Risipiţi/Putna,preotul Vasile Boldeanu.
25 Nov.1937: Iuliu Maniu,Corneliu Codreanu şi George Brătianu semnează un pact de neagresiune electorală,întru apărarea democraţiei contra dictaturii.
26 Nov.1912: Se naşte,la Slatina,Eugen Ionescu.
27 Nov.1202: Inocenţiu III îndeamnă pe Ioniţă să fie roman şi de ascultare...
30 Nov.1862: Se naşte,la Câmpulung/Muscel,profesorul Ion G.Nanu.

1 Dec.1892: Se naşte Cezar Petrescu.
4 Dec.1942: Moare poetul Artur Enăşescu,la 53 de ani.
4 Dec.1982: Ioan Paul II înfiinţează Exarhatul Apostolic Român din America.
5 Dec.1862: Se naşte,la Bucureşti,Nicolae Filipescu.
5 Dec.1912: Înmormântarea,la Bucureşti, a lui Caragiale.
6 Dec.342: Moare în Asia Mică,la Mira Liciei,Sf.Nicolae.
6 Dec.1942: E instalat la Odesa,ca mitropolit al Transnistriei,Visarion Puiu.
6 Dec.1972: Moare pribeag în America,la 60 de ani,poetul Vasile Posteucă.
7 Dec.1902: Înmormântarea lui Raţiu,la Sibiu.Participă ambii mitropoliţi români.
9 Dec.1917: Trupele române dezarmează,în zori,pe cele ruseşti bolşevizate,cuibărite la Socola.Acţiunea continuă apoi în toată Moldova.

... decât ceea ce noi consimţim a da,între Germania şi România neexistând până la această dată nicio convenţie,nici politică nici militară... Soldatul român nu poate fi comandat decât de ofiţerul şi comandamentul român.El nu poate fi umilit de un străin,cu atât mai puţin de un camarad de arme,chiar când greşeşte.El nu poate fi pedepsit decât de ofiţerul român.De bravele noastre unităţi nu poate dispune oricine după bunul său plac".

12 Dec.1392: Dan Voevod dărueşte mânăstirii Cozia 310 sălaşe de ţigani.
13 Dec.1917: Congresul din Tiraspol cere şcoli şi biserici româneşti.
15 Dec.1912: Se înfiinţează la Cleveland parohia română unită "Sf.Treime".
16 Dec.1912: Moare Spiru Haret.La înhumare vorbeşte,strălucit,Ion Mihalache.
16 Dec.1942: Moare părintele Moise Balea,apostolul Românilor din America.
17 Dec.1892: Se naşte,la Burla/Rădăuţi,Vasile Iasinschi. + la Madrid,3.XI.78.
21 Dec.1512: E atestată,la Braşov,existenţa unei farmacii orăşeneşti.
23 Dec.1982: Moare,la Roma,Horia Roman,scriitor şi ziarist.
25 Dec.1917: Se instituie ordinul "Mihai Viteazul".
28 Dec.1872: Se inaugurează,la Bucureşti,tramvaiul cu cai.
28 Dec.1892: Condamnat la Debreţin,V.Lucaciu e dus la închisoarea din Seghedin.
30 Dec.1947: Terminând Mihai opera de temeinică întărire a structurilor regimului de ocupaţie şi neavând ce-i mai da de făcut,oamenii Moscovei l-au abdicat,punându-l să semneze,"pe deplin conştient de importanţa actului" şi considerând că monarhia "nu mai corespunde" timpului,"ea reprezentând o piedică serioasă în calea desvoltării României",- renunţarea la tron,pentru el "şi pentru urmaşi".- "Parlamentul",ieşit din fraudă dar "legalizat" de rege,care,între altele,mai legalizase şi împuşcarea lui Antonescu,prin refuzarea graţierii,deşi cunoştea condiţiile tâlhăreşti ale procesului,- proclamă RPR...
31 Dec.1852: Se inaugurează palatul Teatrului Naţional din Bucureşti.
10 Dec.1922: Revolta sudenţească la Universităţile Bucureşti,Cernăuţi,Iaşi,Cluj.

RĂSUNET DIN TIMOC de Branko Olar

Într'o zî dă primăvară
Cu miros dă tămâioară
Cu bucemu să strigară
Şî toţ fraţî s'adunară
Toţ fraţî cu sufliet bun
Unu la altu îş spun
Nici un rău să nu făcem
La tot nat să ajutăm.

Cum trăiesc albine'n roi
Aşa să trăim şî noi
Toamna să strângiem bucace
Dă iarnă s'aviem dă toace
Iarna uşor să ne triacă
Cu şăzători şî cu clacă
Viaţa mândră să ne fie
Cu năroc şî bucurie.

Care ia lumina'n mână
Jurământu lui să-l ţînă
Limba noastră să vorbiască
Niamu nostru să trăiască
Să trăim toţ sub un soare
Şî să n'aviem vorbe rălie
Şî tot bine să nie fie
Cât ie lumia noastră vie.

Pe cer uliu ocoliaşce
Şî ne spune româneaşce
Dă bine să nu mai daţ
Dacă limba vă uitaţ
Fraţî bine să trăiască
Să nu să mai gâlcevească
S'aviem năroc,bucurii,
Casa plină dă copii.

Lucrător ie niamul nostru
Dăl'ai bătrâni mânăm rostu
Lucru'n câmp să ni-l lucrăm
Şî limba să ni-o păstrăm
Niamul nostru ie cumince
Să mergiem tot înaince
Strungili plină dă vice
Cum aviam şî înaince.

De sub piatra din morminţ
Strîg'ai noştri buni părinţ
Limba lui care o lasă
Blăstămat să fie'n casă.

"Vorba Noastră"
Bor (Serbia),Iunie 1992

&& Pe lista de "inscripţii pe cărţile vechi bisericeşti din parohia Uzdin (din Banatul înstreinat),publicată de "Tibiscus",se află,însemnat pe "Mineiul lunei lui Dekemvrie",Sibiu 1856: "În ziua de 30 Noemvrie,Miercuri 1938,au fost omorît marele luptător român Corneliu Zelea Codreanu şi 13 camarazi".Şi,mai jos: "Am scris aceasta căci: Peana rugineşte - mâna putrezeşte - iar ce-i scris pe hârtie - rămâne pe vecie; Iosif Mândrea".-

&& La 15 Mai a avut loc la Novisad,în Voivodina,cea de a treia adunare anuală a "Comunităţii Românilor din Iugoslavia",constituită pentru unitatea spirituală a fraţilor de acolo,cu participanţi din toate ţinuturile româneşti din Serbia.Programul a început cu un moment de reculegere pentru cei căzuţi în luptele din Iugoslavia şi din Basarabia.A luat parte şi un reprezentant al Ambasadei Române dela Belgrad.Preşedinte al Comunităţii e dl Pavel Gătăianţu.-

&& În istoricul marei comune româneşti Uzdin din Banatul înstreinat,foaia locală "Tibiscus" publică,în Oct.91,şi lista învăţătorilor mai noi,cu arătarea că "astăzi sunt toţi pensionari,dintre care 4 sunt decedaţi şi 8 sunt încă în viaţă".Şi cei 4,- unde şi-or fi primind pensiile?...

&&-Într'o prefaţă la "Circulări",Faust Brădescu arată cum "Totul,în atitudinea şi înfăptuirea Căpitanului,a fost-o lecţie şi-o chibzuinţă educativă,nu vorbe'n vânt",- ca la Sima...

tuit este mişcarea. A nu se confunda imobilitatea cu stabilitatea şi a nu considera anarhia drept mişcare.

Viaţa este continuare: a) prin transformarea utilă a celor putând fi transformate; b) prin adaptare conjuncturală la cele neputând fi schimbate. Transformările sunt tot atâtea bătălii, deci eşalonarea obiectivelor după criteriul necesarului şi crieriul posibilului şi concentrarea tuturor mijloacelor disponibile succesiv pe câte un singur obiectiv. Idem adaptările sunt tot atâtea lupte, deci necesită simţul realului în plus de simţul posibilului şi necesită numai politica de construire şi deloc politica de provocare.

Desvoltarea naţională şi progresul social nu's podoabe putând lipsi, ci sunt necesităţi ale vieţii luptând cu moartea şi condiţii sine qua non ale continuităţii în Istorie. Adevăruri de milenii confirmate: a) cine nu se apără e din oficiu învins; b) cine stă pe loc e ţintă fixă; c) cine nu se înarmează e pradă uşoară; d) cine nu înaintează de fapt dă înapoi; e) cine nu se străduieşte intră în proprie descompunere; f) cine n'are reactivitate înseamnă că n'are viaţă. Exact această inerţie, exact această stagnare, exact această neputinţă, exact această pulverizare, exact această anarhizare şi exact această paralizare sunt scopul actual comun al Forţelor Oculte interne în complicitate conştientă sau inconştientă cu Forţele Oculte din exterior.

România este de câteva secole obiectivul strategic a trei mari conspiraţii şi, dacă am scăpat până acum, este pentrucă comandamentele lor nu s'au pus de acord şi pentru că ne-au atacat succesiv în loc de simultan:

- Imperialismul rus. În lipsa capacităţii de construire pe verticală se satisface cu extensia pe orizontală. În direcţia noastră, până la Munţii Carpaţi şi, mai departe, până la Marea Mediterană. Imperialismul sovietic este continuarea celui ţarist, cu înlocuirea panslavismului prin comunism. Să nu înşele tactica leninistă a unui pas înapoi pentru un nou salt înainte.
- Imperialismul maghiar. Încă de acum 800 de ani şi-a plasat trupele înaintate şi colonizările de populaţie aşa ca să despartă Românii din exteriorul arcului carpatic şi Românii din interiorul arcului carpatic şi pe aceştia din urmă să-i înăbuşe până la deznaţionalizare sub dubla presiune din vest şi din est. Eventuala re-anexare a Transilvaniei se cere consolidată prin: Bucovina, Moldova şi Basarabia la Rusia, iar Oltenia, Muntenia şi Dobrogea la Bulgaria.
- Imperialismul iudaic. Israelul asiatic e teritorial insuficient la timpul prezent şi cu nesigură speranţă de viaţă la timpul viitor. Încă dela Pacea de la Adrianopol (1829) s'a conceput şi s'a decis fondarea în spaţiul carpato-ponto-dunărean a unui stat binaţional: cu invadatorii clasă conducătoare-exploatatoare în calitate de naţiune învingătoare şi cu autohtonii, etichetaţi indigeni, clasă subordonată-exploatată. În virtutea legii de când lumea, că infra-structura economică decide supra-structura politică.

Toate aceste trei conspiraţii au fost realităţi în trecut şi pot redeveni realităţi în viitor. Învăţământul pozitiv al tuturor experimentelor negative este să preferăm a greşi prin exces de suspiciune decât să greşim prin carenţă în vigilenţă. E însă esenţial ca în exerciţiul dreptului natural de apărare să nu desminţim legalitatea Statului de Drept şi să nu încălcăm drepturile la fel de legitime ale celor cu care de fapt avem destin comun în Europa. Ca atare, întrebarea cum să ne apărăm? Care e strategia în acelaş timp eficientă pentru noi şi acceptabilă de Occident? Destinul istoric al Românilor este de a apăra, deci de a păstra, graniţa de est a continentului Europa: prima linie de rezistenţă pe Nistru şi a doua linie de rezistenţă pe Carpaţi. Iar Raţiunea de stat a României este de a ne găsi neîncetat în triplă alianţă militară, economică şi politică: nu cu Occidentul care îşi abandonează sau îşi vinde aliaţii, ci cu Occidentul realmente valabil, deci realmente sprijin.

Revenim la întrebare: Cum să ne apărăm, pentru a exista şi a continua? Vom vedea în alte analize. Deocamdată să cunoaştem ce cunosc toate popoarele şi naţiunile, în afară de cei ce se complac în milogeală şi cerşetorie. "Dumnezeu ajută pe cel ce se ajută singur". Testamentul lui Ion C. Brătianu (1821-1891): "Îndrăzneală întru cele bine chibzuite". Testamentul lui Titu Maiorescu (1840-1917): "Naţionalism în limitele Adevărului". Testamentul lui Vintilă Brătianu (1867-1930): "Prin noi înşine". Testamentul lui Ionel Moţa (1902-1937): "Să faci, Căpitane, o Ţară ca soarele sfânt de pe cer!". Da: Naţionalism ca scop şi democraţie ca mijloc. Da: "Patria şi Regele!"-

Şerban Milcoveanu

...le vede şi le cunoaşte.Dar steaua marelui nostru Luceafăr n'a murit,cum n'o fi căzut nici steaua lui Dante pentru pentru italieni,nici a lui Shakespeare pentru englezi,sau a lui Puşkin pentru ruşi.Egiptenii au eternizat pentru urmaşi secretul lungii lor existenţe pe pământ într'o icoană de piatră,piramidele. Noi,Românii,într'o existenţă incomparabil mai scurtă am reuşit să creăm un simbol la fel de măreţ şi autentic pentru exprimarea personalităţii unui neam - icoana geniului eminescian.Istoria pe parcursul duratei sale a ştiut,cunoaşte şi va afla iconoduli şi iconoclaşti care trebuie să găsească un <u>modus vivendi</u> în limitele unui spaţiu <u>ad litteram</u> nelimitat şi în graniţele unui timp fără hotar prin definiţie.

În opera etico-socială a lui Eminescu,spaţiul şi timpul cunosc două dimensiuni esenţiale. Prima se confundă cu istoria noastră naţională,reflectată de o personalitate înzestrată cu har divin şi care ni-l prezintă pe Emiescu <u>Omul</u>, <u>Românul</u>,<u>Jurnalistul</u>; a doua tinde spre universalitate şi parametri cosmogenici prin strălucirea <u>Poetului</u> şi profunzimea <u>Filosofului</u>. Prin voia sorţii şi răutatea oamenilor am fost şi mai suntem încă frustraţi de scrierile politice, etico-sociale,care întregesc gama de culori din paleta condeiului eminescian. <u>Hinc illae lacrimae</u>.Un daltonism al minţii ca rezultat al libertăţii,egalităţii şi fraternităţii.O triadă,dar nu capitolină,ci cartagineză,ridicată împotriva bonomiei şi spiritualităţii.Depăşind acest handicap,răspundem apelului lansat de inscripţia de pe templul antic: <u>Cognosce te ipsum</u>,permiţându-ne chiar o justificare în faţa severului şi principialului Cato (234-149 a.Cr.) - <u>Caeterum censeo Chartaginem esse delendam</u>.

Itinerariul penei de foc a celui mai mare jurnalist ce l-am avut vreodată începe cu "O scriere critică",articol publicat în "Albina" din Pesta la 7/19 şi 9/21 Ianuarie 1870.Va mai scrie,tot acolo,în "Familia" şi "Federaţiunea".Stilul matur şi profunzimea cu care sunt analizate diverse probleme denotă o înţelepciune nefirească pentru un june de 20 de ani.Nu lauri şi slavă căuta Eminescu publicând apoi în "Convorbiri literare","Curierul de Iaşi","Timpul","România liberă","Fântâna Blanduziei". O mărturiseşte singur într'o scrisoare din 1882: "De şase ani n'am linişte,n'am repausul senin,de care aş avea atâta trebuinţă pentru ca să mai pot lucra şi altceva decât politică... Simt că nu mai pot,mă simt că am secat moraliceşte şi că mi-ar trebui un lung,lung repaus,ca să-mi vin în fire.Şi cu toate acestea,un asemenea repaus nu-l pot avea nicăieri şi la nimeni.Sunt strivit,nu mă mai regăsesc şi nu mă mai recunosc.Aştept telegramele Havas,ca să scriu, iar scriu de meserie,scrie-mi-ar numele pe mormânt şi n'aş mai fi ajuns să trăiesc". Involuntar asociem strigătul desnădăjduit al lui Hyperion în faţa Demiurgului: "Din chaos Doamne-am apărut /Şi m'aş întoarce'n chaos... Şi din repaos m'am născut, /Mi-e sete de repaos".Dar de la a scrie pentru o bucată de pâine şi până a o face din dragoste de neam e o distanţă de la cer la pământ. Şi chiar de vizăm două puncte situate pe aceeaşi dreaptă,în cazul de faţă vizăm extremităţile dreptei.Cum,de altfel,mare este distanţa în timp de la butoiul lui Diogene la miracolul Eminescu şi,de aici,la generaţia de astăzi ce-şi vinde demnitatea şi numele pentru o bursă,sau un butoi în "Piaţa Unirii" şi care are comun cu Diogene doar acel <u>factor caprinus</u> împotriva căruia contemporanii lui Eminescu foloseau parfumuri pariziene.

Prin paginile publicaţiilor mai sus menţionate răzbeşte până la noi o polemică ce te izbeşte prin sinceritatea,patriotismul şi înverşunarea cu care este dusă.<u>Adversari generis nullius</u> sunt "aliaţi protoplasmatici care fac la noi Stat în Stat,soldaţi care au luat Griviţa cu gura,sibariţi şi stâlpi de cafenele,directori de drum de fier,clasa înfloritoare a patrioţilor de meserie,clasă de hoituri improductive".Sunt cei care "construiesc poduri pe uscat şi şosele pe apă,se pretind scară la Dumnezeu şi pod peste mare,se ocupă cu negustoria de principii şi prăvălia de fraze care fac republică ploieşteană şi duc legislaţia ţării <u>ad litteram</u>... <u>ad absurdum</u>".Toţi aceşti mucenici de profesie,ce patronează industria palavrelor şi prăvăliile de minciuni,aprind luminile civilizaţiei bizantine,se conduc de principiul <u>ubi bene ibi patria</u> şi-l flatează pe Ludovic: <u>Après moi,le déluge</u>.De aceea jurnalistul exclamă scârbit: "A umplut Dumnezeu lumea cu ce-a putut"; sau: "La Dumnezeu şi în ţara românească toate sunt cu putinţă",iar ca rezultat al cauzei,şi efectul: "Dreptul de-a ne mira l-am pierdut de mult în România".Recunoaştem bine'nţeles şi glasul junimistului,al conservatorului concediat de liberali din funcţia de revizor şcolar.Dar abuzuri administrative şi chiar legislative au existat şi vor exista.Despre aceasta a

obligă la filozofare: "Oricât de mici am fi pe acest pământ atât de neînsemnat în univers,a cărui an de câteva sute de zile nu e nici un ceas pentru anul lui Neptun de 60 mii de zile,totuşi ce multe şi mari mizerii se petrec în atât de scurt timp,cât de multe mijloace nu inventează oamenii spre a-şi face viaţa grea şi dureroasă!" Deci revolta eminesciană e incomensurabil mai profundă şi porneşte din necesitatea de a se simţi om ca român.Celor ce ne hotărăsc soarta prin congrese europene,care privesc România ca pe un hotel şi se împiedică de articolul 7 din Constituţie le datorăm,după Eminescu,o recoltă de cânepă şi merită a-i decora cu ordinul Sfintei Cânepi."O naţie tânără cum este a noastră nu poate fi decât conservatoare",va scrie într'un articol.

Retrăind mizeria şi sărăcia în care i se sbate neamul,poetul caută culorile negre din infernul lui Dante pentru a descrie realitatea: "Am ajuns în adevăr în această Americă dunăreană ca tocmai Românii să fie trataţi ca străini,să se simtă străini în ţara lor proprie.Toate capetele unor rase degenerate care s'au grămădit în oraşele României,toate capetele cu câte cinci dramuri de creier,fără seriozitate şi adâncime,toţi microcefalii şi toate stârpiturile peninsulei balcanice apar în acest bal mascat sub formă de reputaţii uzurpate,de mari oameni fără ştiinţă de carte; toată această plebe s'a constituit în stăpâna poporului românesc.Libertate,egalitate,fraternitate! Ce e mai frumos în lume decât ca tot ce se scurge în România,ca într'o mlaştină,să fie liber ca noi,egal cu noi,frate cu noi? Şi pe când această plebe se'nmulţeşte pe zi ce merge,neamul nobil şi drept,care cutremura odinioară pământul la un semn al lui Mircea Basarab,sărăceşte,scade şi moare".

Apărând neamul şi durându-l durerile lui,indignat de sărăcia în care lâncezeşte,poetul şi filosoful distinge net între un Christ,reprezentant al săracului cinstit şi harnic,şi anticrist,reprezentantul săracului viclean şi leneş. Iar faţă de acea plebe dornică mereu de <u>panem et circenses</u>,de desculţul ce s'a imortalizat întinzând cupa de otravă celui mai mare filosof al antichităţii,are numai dispreţ. Spaţiul şi timpul contemporan transcend,prin istoria naţională, spre universal şi cosmic.Eminescu caută remedii,dar nu crede în apariţia unui mesia pentru neamul nostru.La scrisoarea lui C.A.Rosetti,care se temea de despotism şi de salvarea printr'un singur om,răspunde în paginile "Timpului": "Unde e acel singur om să preţuiască plebea aristocratizată a dlui C.A.Rostti cu cât face,cu câte un capăt de funie de fiecare? Unde e acel singur om care să pue pe străini la locul lor,să curăţe România de tot ce-a fost mai decrepit,mai ocolitor de muncă,mai stricat dincolo de Dunăre,de ciuma asta orientală? Unde e acel singur om ca să nu mai vedem Pandravi şi Caradale,Mihăleşti şi Chiriţopoli, figurând în societatea română,ca să nu ne pară ţara aceasta o colonie grecobulgară,o societate străină de exploatare,condusă de cel mai străin dintre ei, de C.A.Rosetti? Dar să i-o spunem,spre mângâerea d-sale şi a partizanilor,nu mai sperăm în venirea unui asemenea om.Acest popor românesc e atât de sărăcit, atât de ameţit prin fraze,atât de căzut,încât un asemenea om ar muri sub garduri ca Şincai ori ca Avram Iancu,sau s'ar găsi cineva să-l vânză,precum pe Tudor l-a vândut sârbul Macedonski,şi în acelaşi timp în care acel singur om ar zăcea în puşcărie sau la ocnă,tot unui C.A.Rosetti sau unui Caradale i s'ar vota pensie reversibilă pentru c'ar fi scăpat ţara de acel om.Glontele care a lovit în Barbu Catargiu trebue să fi având pensie şi decoraţie,căci,din neam în neam,cei ce au vândut ţările acestea,cei ce au trădat acest popor,aceia au fost distinşi,aplaudaţi şi populari".

Ne cerem iertare,bădiţă Mihai,dar un asemenea om a apărut.S'a chemat Corneliu Codreanu,şi-a iubit ţara şi neamul,a urît pe străini şi a avut soarta pe care i-ai prezis-o.Şi dacă de Mata mai ştiam c'ai fost poet,scriind "Împărat şi proletar",de Corneliu Codreanu până astăzi se vorbeşte ca de un criminal şi vânzător de ţară.Şi nici nu poate apărea altfel în ochii unor bipede cosmopolite ce "doar banul îl vânează şi câştigul fără muncă",fiinţe care-au luat locul urmaşilor lui Mircea şi Ştefan cel Mare!

Eminescu... Atâtea sentimente şi atâtea pasiuni într'o singură inimă de om! Doar el este acela ce-a înfierat "junii corupţi",a chemat cu ardoare la păstrarea românismului,i-a demascat fără cruţare pe "panglicari în ale ţării",a ţintuit la stâlpul infamiei pe cei ce "doat banul îl vânează şi câştigul fără muncă".Şi tot el,Eminescu,e acela care a ştiut să dea glas celor mai sublime sentimente omeneşti.În opera eminesciană,fiecare dintre noi îşi poate afla explicaţie,poate găsi răspuns la propriile sentimente: fie răscolind amintirile unor

prima dată din paharul sacru al dragostei... Trec anii.Se tot "scutură salcâmii de toamnă şi de vânt",- n'au contenit,însă,a-l troieni cu drag pe marele nostru luceafăr aducerile aminte,după cum nu s'au ofilit nici teii,ce-şi scutură floarea pe lespedea sfântului mormânt.-

Victor Cojocaru

RUGĂCIUNE din Aiud

Primeşte Doamne fumul rugăciunii
Ce se înalţă tremurând în grai
Şi urcă până sus pe scara lunii,
Spre scaunul pe care ştim că stai.

Ingenunchiaţi pe lanuri secerate,
Rugămu-Te stăpâne de apoi,
Să-i vindeci cu azur şi bunătate
Pe duşii prea devreme dintre noi.

Ei au plecat cu rănile deschise
De sub osânda colţilor de lup,
Cu visele din gând făcute trup,
Cu rănile din trup făcute vise.

Şi până ieri i-am tot avut alături,
Au stat aici cu noi pe vagoneţi,
Au dat tribut aceloraşi lopeţi
Şi-au ars de friguri,sub aceleaşi pături.

La prânzul cu castroane uniforme,
Au luat şi dânşii ciorbele la rând,
Dar prăbuşiţi sub cizme şi sub norme,
S'au desfăcut de lanţuri mai curând.

Primeşte-i Doamne cum primeşti tămâia,
Şi dacă-i culci în raiul Tău cu flori,
Să pui ca pe morminte doi bujori
Pe-obrajii storşi şi galbeni ca lămâia.

În ochii goi plecaţi fără lumină,
Sădeşte câte-un pui de viorea,
Ei pot stropi toată grădina TA
Cu cât au plâns aici pe rogojină...

Şi gurile care-au strigat în stradă
Că vin blesteme mari peste norod,
Mai caută-le Doamne prin livadă
Câte-un cireş întârziat sub rod.

Iar dacă n'ai cumva destulă pâine,
În loc de mămăligă ai putea
Să le împarţi la masă luna TA
Şi să zideşti o altă lună mâine.

Şi Sfintelor ce cad în rugăciune:
Mame,surori,logodnice,soţii,
Poartă-le paşii către morţii vii,
Să le găsească gropile comune.

Şi dă-le tot alintul,toată mierea
Din fagurii nescriselor scripturi,
Izvoarele pe frunte din păduri,
Şi din adânc în suflete,puterea.

Îngenunchind pe lanuri secerate,
Sau la troiţe scunde de trifoi,
Se roagă Doamne,într'un glas cu noi,
Un neam întreg de frunţi însângerate.

Sărută rana ţării cu senin,
Şi miluieşte-i cu odihnă blândă
Pe cei ce-au dus a crucilor osândă,
Şi dorm sub dâmburi fără cruci...

&& Fostul rege exprimă,într'un mesaj,"regretul şi durerea mea profundă faţă de suferinţele impuse fraţilor şi surorilor noastre întru Dumnezeu,cetăţenii români de origină evreească,cari au pierit în timpul acestei conflagraţii",etc., invitând"pe toţi românii să facă cu adevărat faţă durerosului subiect al Holocaustului".Din textul bâlbâit nu se înţelege nimic.De care holocaust e vorba?.. Că noi,în România,alt holocaust nu cunoaştem decât pe cel din 907,şi pe cel de la 22 Septembrie 1939,când destrăbălatul său părinte a ucis,într'o singură noapte,400 de tineri; dar de aceştia,la fel de "fraţi întru Dumnezeu",nu pomeneşte nimeni! Sau o fi vorba,poate,de cei 130.000 de români cari,crezând minciuna regală a armistiţiului,s'au lăsat dezarmaţi şi duşi în Rusia,unde au fost "holocaustaţi"? Ca să nu mai vorbim de întreaga naţiune românească,"holocaustată" după 23 August... Mai citim în mesaj că,dacă ne cuminţim,"vom putea spune că sacrificiile strămoşilor noştri,indiferent de origina lor etnică,nu au fost zadarnice".Mai cunoaşte fosta maestate alţi strămoşi ai Românilor decât pe daci şi pe romani?... "Invit pe toţi fiii şi fiicele cetăţenilor noştri de origină evreească,oriunde s'ar afla -citim în încheiere-,să vină şi să viziteze ţara noastră,ajutând cu toate forţele lor la reconstruire".Mihai nu spune în ce calitate face această invitaţie; poate fi însă sigur,că cei vizaţi vin şi fără invitaţie,îndată ce le-o mirosi a gheşeft şi corupţie...

&& Ambasadorul Americii în Elveţia,Morris Abram,"fiul unor emigranţi din România",a oferit de curând,la Geneva,un dineu în cinstea lui Al.Şafran,fost mare rabin la Bucureşti,invitaţi fiind şi fostul rege Mihai cu Doamna.In fotografie,publicată de "Minimum" din Tel Aviv,vedem în centru pe ambasador,înconjurat de rabin şi de prinţesa de Bourbon; la margini,fostul rege şi soţia ambasadorului.Rabinul,care stă pe un scaun,se află astfel între fostul rege şi actualul ambasador,ambii în picioare...

&& După moartea prinţului Wladimir,şef al Casei Imperiale ruse a rămas fiul său George,de numai 11 ani,sub regenţa mamei sale,Marea Ducesă Maria.-

&& 70% din locuitorii Albaniei sunt musulmani,25% ortodocşi şi 5% catolici.-

dem. Am pornit câţiva oameni cu timiditate,la un drum greu,la care de la primul pas am întâlnit semeni cu înţelegere şi bunăvoinţă... Acest popas se face astăzi aici pentru sfinţirea fundaţiei Sfântului Schit,care se ridică în memoria celor ce-au fost aruncaţi de către duşmanii credinţei şi neamului în groapa cu lei,ca proorocul Daniel din Sfânta Scriptură.A celor care au suferit şi au murit nevinovaţi prin temniţe,lagăre şi surghiun,din ordinul Cremlinului,care şi astăzi împinge jarul peste pământul nostru şi ne ucide.

Azi,după jumătate de veac de încercări din partea satanei,de a ne distruge credinţa,este nevoie de mari eforturi,pentru ca omul să-şi poată reveni din încleştarea cu diavolul.Este necesară pentru el hrana sufletească,şi aceasta trebuie s´o dea biserica.Sufletul este ca şi pământul: dacă nu este îngrijit,îl năpădesc buruienile.El trebuie întreţinut cu grije,trebuie curăţat mai mult de cât corpul.Corpul neîngrijit miroase,sufletul însă moare. Trăim într´o lume de haos -şi vom trăi încă atâta timp cât omul nu-şi dă seama că trebuie să respecte poruncile lui Dumnezeu.Când va înţelege aceasta,va fi iubire şi armonie...

Aici,în această oază a spiritualităţii,cei obosiţi de truda vieţii,cei frământaţi de grijile ei,cei urgisiţi de soartă,încărcaţi de dureri trupeşti şi sufleteşti,precum şi cei însetaţi de credinţă,vor găsi în decursul timpului odihnă,mângâiere,loc de meditaţie şi tămăduire. Aici se vor pomeni secole dearândul părinţii,fraţii şi copiii noştri cari au fost luaţi de lângă cei dragi şi nu s´au mai întors,ori s´au întors pe targă... Rugăciunile ce se vor face în acest locaş,în liniştea singurătăţii,în mireasma poenei cu flori,în susurul izvorului de-alături şi murmurul codrului,în tăcerea muntelui încremenit şi-a cerului înstelat,- vor fi mai puternice,mai sincere,pornite din adâncul sufletului.Omul poate medita aici,poate trăi clipe de reculegere...

Suntem o frunză´n vânt,o mână de pământ din care poate creşte atât trandafirul cât şi mătrăguna,aceasta depinzând de noi... Un gânditor spunea că atât timp cât omul trăieşte în apropiere de Dumnezeu,sufletul lui străluceşte.Cel ce înţelege aceasta se înalţă peste hăurile vieţii,ca stâncile Rarăului peste hăurile din jur.Iar cel ce-şi risipeşte viaţa în indiferenţă şi vrea să se înalţe fără Dumnezeu,dispare ca ceaţa în faţa soarelui.Să medităm - şi să ne ridicăm cu gând curat la Cel ce ne-a creat şi ne păzeşte!-

George Ungureanu

- ŞCOALA FĂRĂ FRONTIERE.- Această asociaţie,cu sediul la Iaşi(6600),str.Arcu,4 - vrea să contribuie la stabilirea legăturii dintre cadrele didactice şi elevi din învăţământul preuniversitar din ţară şi străinătate; să permită accesul acestora la formele de învăţământ şi educaţie din alte ţări; să intensifice procesul cunoaşterii valorii ştiinţei şi culturii universale; să favorizeze cunoaşterea caracteristicilor fundamentale ale mediului socio-geografic al unor ţări şi a posibilităţilor de acţiune; să permită asimilarea valorilor morale şi aplicarea lor; să faciliteze schimburi de resurse educaţionale; să consolideze prietenia dintre popoare şi ţări prin cunoaşterea reciprocă a vieţii şi culturii acestora; propagarea în afară a valorilor culturale româneşti.

În acest scop,Asociaţia organizează legături directe cu unităţi de învăţământ pe linia instructiv-educativă,lingvistică,culturală,vizite şi vacanţe pe principiul reciprocităţii,schimburi de experienţă pe linia didactică,informaţii ştiinţifice,culturale,sportive şi lingvistice,accesul la ştiinţă şi cultură prin schimburi de manuale,etc.Asociaţia cere guvernelor respective simplificarea formalităţilor şi militează pentru afilierea la Unesco,Unicef şi alte organizaţii internaţionale; ea solicită sprijinul instituţiilor şi persoanelor interesate,din ţară şi de peste hotare. Ne adresaăm în primul rând Românilor din diasporă pentru a ne contacta şi a realiza scopul nobil pe care Asociaţia noastră îl urmăreşte.-

Prof.Ovidiu Pricop

&& Dl. ing.Valerian Dobrescu a concentrat,în 13 pagini,un bun răspuns privind "Poziţia exilului român faţă de "Apelul la unirea spiritual canonică a Diasporei".Poate fi cerut la: Frankfurter-Str.4,- 4650 Gelsenkirchen-Ukendorf.-

&& Citim cu plăcere,în "Solia",că adunarea eparhială din Iulie a Episcopiei Române Ortodoxe din America,păstorită de P.S.Natanael,a trimis episcopului unit Puşcaş,la împlinirea a 50 de ani de preoţie şi 20 de păstorie,o scrisoare de felicitări..Acest model de frăţie,românească şi creştină,n´ar putea fi împrumutat şi de ierarhii noştri din ţară?...

&& În anul viitor,Paştele va cădea la 18 Aprilie.-

Apariţiile editoriale dela noi din ultimii trei ani,ca şi interesul major acordat în presă fenomenului cultural contemporan,reprezintă,fără nicio îndoială,atât o lărgire considerabilă a sferei de valorificare,cât şi o necesară limpezire de situaţii neclare,completări indispensabile şi o corectare de greşeli perpetuate din generaţie în generaţie.Problema e dacă nu persistă,totuşi, în condiţiile unei oarecari libertăţi de expresie personală,falsuri în actele acestea. Nu de puţine ori,în cazurile unor autori "dificili" -până mai ieri prohibiţi şi azi,oficial,semitoleraţi,dar contestaţi de stângişti- continuă a fi escamotate fapte şi opere care explică,în ultimă analiză,creaţia,semnificaţia,cauza şi mesajul acesteia. Ca şi cum scrierile s'ar naşte din spuma mării. Ca şi cum valorile spirituale ar fi trăit în ipotetice turnuri de fildeş.Ca şi cum n'ar exista determinări (sau condiţionări) istorice,psihologice,temperamentale,social-politice,ideologice,de formaţie,de împrejurări biografice.Factori definitorii în conturarea portretului adevărat şi complet al unui creator. În înţelegerea nemistificată a operei lui,dar şi în interpretarea adevărului în integralitatea sa..

O privire atentă a peisajului publicistic actual ne va desvălui că,din transparente raţiuni -în contextul cărora intervine o doză respectabilă de frică,neonestitate,rea credinţă- se evită a se pronunţa adevăruri elementare,indispensabile,neechivoce.Astfel,"pudoarea" verbală îi obligă pe tare mulţi oratori şi condeieri -unii de incontestabilă ţinută intelectuală- să ocolească grijuliu,neştiinţific şi cu grea vinovăţie,realitatea că Mihail Kogălniceanu ori Nicolae Bălcescu,bunăoară,au fost apostoli ai unui naţionalism lucid şi precis,ca de altminteri Negruzzi,Alecsandri,Hasdeu,Vasile Conta.După cum se umblă cu fofârlica când e vorba a se rosti răspicat şi sincer că Mihai Eminescu este ctitorul dreptei naţionale,luceafărul românismului,promotor al spiritului legionar.Spre deruta cititorilor şi şi uriaşa pagubă a cercetării literare.Studiul de referinţă al lui D.Murăraşu,"Naţionalismul lui Eminescu",de exemplu, rămâne mai departe la index.Pe cine deranjează asemenea adevăruri clare ca lumina zilei? Căror forţe oculte le este "persona non grata" poetul nostru naţional? Sau ar fi prejudiciate,prin atari afirmaţii categorice,finanţa internaţională şi intrarea României în... Europa? Ori e ordin dela poliţie?!?

Cu cât ne apropiem gospodăreşte de zilele noastre,tabuurile înmulţindu-se, crează natural o stare de insatisfacţie,de indignare vecină cu revolta.Un veritabil scandal se prefigurează la orizontul publicistic.Aşa,de pildă,"imparţialii","eruditii","exhaustivii" scârţa-scârţa pe hârtie se păzesc ca dracul de tămâie să consemneze franş că poetul Aron Cotruş nu s'a apropiat de nicio grupare politică "democrată" sau comunistă,pentrucă a trăit şi a murit ca un soldat activ al Gărzii de Fier.Argumente incontestabile: poemele "Ţara"(1937), "Corabia verde"(1939),"Cântecul deştărării"(1960),"testamentul" său politic,din care cităm: "Oriunde aţi osteni pe întinsul pământului, /drepţi ca stejarii să staţi, /chiar de-aţi vorbi cu regi şi cu'mpăraţi, /adevărul, chiar şi-atunci când v'ar pierde, /să-l spuneţi verde!"...

Şi mai nedrept e atunci când sunt trecuţi prin ecuaţia exegezelor Nae Ionescu,Mircea Eliade,Constantin Noica,Petre Ţuţea,Radu Gyr.Rareori dacă se aminteşte,aşa în treacăt,cu jenă,cu justificări şi grăbite scuze de nimenea solicitate -ca şi cum ar fi la mijloc un simplu accident,un fapt divers,un amănunt biografic minor,intim- de apartenenţa lor deschisă la Mişcarea Legionară ori de textele lor de aceeaşi coloratură.Texte masiv tipărite -nicicând renegate de autorii lor!- în publicistică şi cărţi,subliniind o dimensiune a vieţii şi operei de o revelanţă hotărîtoare.Chiar şi reviste onorabile,ca "Rezistenţa","Memoria","Nu",etc.,"sar" peste aceste "incomode" -şi accidentate- aspecte.E mai odihnitor,fireşte,pentru liniştea redacţiilor şi a cititorilor plafonaţi la o anume imagine a personalităţii lor învăţată în şcoala comunistă!

Din pudicitate interesată,chiar termenul (proscris!) de legionar e înlocuit, curent,în atari publicaţii,cu "dreapta","extremism","fanatism",etc. Ce puritanism ideologic deocheat!.. Compensativ se pare,nici despre Sadoveanu nu se spune că a deţinut gradul 33 în masonerie; nici de Z.Stancu,E.Barbu,Titus Popovici sau Breban că au fost membri ai cc al pcr. (Culmea discriminării -şi a sfiiciunii- este că dacă la un Gala Galaction,Arghezi sau Nichifor Crainic mereu se invocă,în studii şi manuale şcolare,numele lor adevărate,nu acelaş lucru apare la un... Dobrogeanu-Gherea,Aurel Baranga,Marcel Breslaşu,Al.Graur,Şt.Cazimir şi alţii!).E de prisos a mai menţiona că nicăieri nu se pomeneşte de versurile combative ce-au făcut ocolul lumii ale lui Radu Gyr,puse pe muzică de I.Mânzatu şi cântate de generaţii întregi de români!

revista clujeană "Steaua" (.),nr 9/1992, [illegible]
matu (iscălită de Titu Popescu),în care intenţionat sunt eliminate elemente cardinale din biografia şi bibliografia poetului.De exemplu,nu se suflă o vorbuliţă de apartenenţa lui activă la Legiune (abia de se scrie timid şi eufemistic;utilizând puerile metafore critice,despre afinităţi cu "dreapta tradiţională"),de poemul "Acatistul Moţa-Marin"(1937),de publicistica sa de la "Axa", "Bunavestire","Cuvântul",de faptul că a suferit detenţie în Germania hitleristă nu ca "antifascist" sau "democrat",cum ar reieşi în mod greşit din text,ci pentru poziţia lui fermă alături de Garda de Fier ş.a.m.d. Cui foloseşte această murdară metodă de dezinformare,trunchiere,manipulare? Gauchiştilor în primul rând,fireşte,şi politrucilor reactivizaţi puternic după alegeri.

Cititorul avizat va pricepe,nu'ncape îndoială,de ce "libera","democratica" publicistică culturală de la noi,etica profesională a mânuitorilor de stilouri (cu peniţe de aur) de-aici aproape că ignoră o serie de scriitori de marcă,precum Valeriu Cârdu,Mircea Streinul,Vasile Posteucă,Ion Ţolescu,Zahu Pană,oameni de litere,dar şi de caracter şi credinţă curată, de ce în eseul memorialistic al lui Mircea Vulcănescu dedicat lui Nae Ionescu (Humanitas,1992),editorul Al. Badea,în "notele" sale căzute ca musca'n lapte,se opinteşte să tăgăduiască legăturile filosofului cu Garda de Fier; la fel G.Klimowicz,în antologia Petre Ţuţea."Misia",tovarăşi,"misia"...

Valeriu C.Neştian

&& Aflăm din "Gazeta de Vest",reprodus din Noica,că "Oameni curaţi a mai avut România.Dar oameni gata să înveţe pe alţii,pe mulţi alţii curăţenia morală, n'a avut întotdeauna".Dl Sima o fi citind gazeta?.. Redactorii ei,aşa de ahtiaţi să afle adevărul,or fi citit,dacă nu dispoziţiile categorice ale Căpitanului şi ale Domnului Clime (când s'au văzut la discreţia descreieraţilor de afară),măcar "Dosarul ruşinii"(după a cărui publicare 90% din legionarii liberi s'au lepădat de "crăişor")? Căci n'ar sta bine,la presupusa curăţenie a vârstei, să asude după explicaţii întortochiate,numai spre a fi pe placul unor vulpoi ce şi-au legat soarta,ca'n anumite "haiducii",de soarta aventurierului,silindu-se acum să mai "smintească" şi pe alţii.Pomul se cunoaşte după roadă şi omul după faptă.Pentru cei cu "uzul raţiunii"nealterat,ar fi suficient să ştie,pe lângă porcăria din casa subalternului,strategia dela 21 Septembrie,când,având imensul avantaj al iniţiativei,Sima provoacă,pentru pielea puturoasă a unui biet estropiat,pieirea întregului stat major al Legiunii,care se găsea în mâinile lui Wolf,- netezindu-şi astfel calea spre şefie.Care-i imbecilul care să socotească răzbunat,în acest fel,pe Căpitan? Şi cât de ignorant al gândurilor Căpitanului să fie cineva,încât să-l creadă încântat că s'a dat foc Mişcării,numai aşa,ca să fie el... "răzbunat"? Căpitanul vedea victoria Legiunii pe cu totul alte dimensiuni - şi nici măcar legată de spaţiul unei vieţi; dimensiuni incompatibile cu măsura unor minţi confuze şi necoapte."Răzbunarea" a încetinit cu câteva decenii mersul viguroasei Legiuni,încăpută pe mâna impostorului.Pe Căpitan,în orice caz,ea l-a umilit,nu l-a răzbunat!-

&& Într'una din cărţile sale,dl Drăgan povesteşte cum a ajuns dela Zero la un patrimoniu de nabab.A avut pricepere şi noroc.Faptul e cu atât mai remarcabil cu cât d-sa s'a afirmat nu în vreo Patagonie,ci într'o ţară de oameni de afaceri prin excelenţă,cum e Italia. Pentru noi însă,lucrul cel mai important din cuprins e afirmaţia d-sale categorică precum că nu este legionar şi n'a făcut niciodată parte din Mişcare.E o negare care-i prinde bine şi d-sale şi Legiunii.Numai dl Sima pusese,după război,nişte speranţe într'însul,dar dl Drăgan se pricepe la oameni: mai mult chiar decât unii legionari bătrâni...

&& Într'un "témoignage" ce ne-a căzut în mână,dr.Filderman recunoaşte că Antonescu "a făcut tot ce-a putut pentru a îndulci soarta evreilor expuşi persecuţiei rasiale naziste" şi că "a rezistat cu succes presiunii naziste care cerea măsuri aspre contra evreilor"; "numai graţie intervenţiei energice a mareşalului a fost oprită deportarea a peste 20.000 de evrei din Bucovina; este el cel care ne-a dat paşapoarte în alb pentru a salva de teroarea nazistă pe nişte evrei din Ungaria,a căror viaţă era în pericol".Etc. Şi atunci cum de atotputernica evreime a permis ca Antonescu să fie împuşcat? Unde le-a fost recunoştinţa?..

&& Anul trecut au fost ucişi 19 misionari catolici: 2 portughezi,2 francezi, 2 italieni,2 polonezi,1 spaniol,5 americani,3 asiatici; dintre ei,4 au fost ucişi în Peru,2 în Columbia,2 în Brazilia,1 în Bahama,1 în Porto Rico,2 în Uganda,2 în Mozambic,câte unul în Camerun,Somalia,Filipine,India şi Indonezia.-

&& Pr.D.Em.Popa a oficiat în ziua de Sf.Andrei,la Freiburg,[illegible] pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri; la strană,Caranfil Spânache.-

...ţia din octombrie,numai proştii,laşii şi vânduţii din România n'au vrut să vadă că pericolul comunismului se apropia şi de noi.Într'o situaţie critică,când toate partidele politice au dat dovadă de apatie,singurii care şi-au făcut o datorie de onoare din a lupta pe faţă împotriva comunismului bolşevic au fost legionarii.Cu toate greşelile şi devierile ce s'au produs ulterior,mai ales după moartea lui Corneliu Zelea Codreanu şi prin intrigile Elenei Lupescu -al cărei rol nefast în istoria încâlcită a anilor care au premers cea de a doua conflagraţie mondială n'a fost încă subliniat-, începuturile Mişcării Legionare au fost însufleţite de un program patriotic,generos şi mobilizator,care i-a atras mai ales pe tineri.Acest program poate fi rezumat în următoarele puncte: păstrarea naţionalismului curat,izvorît din dragostea pentru neam şi ţară; trezirea la luptă a tuturor energiilor creatoare; apărarea bisericii; apărarea tronului; clădirea unei Românii noi.

Antisemitismul Mişcării Legionare n'a fost,aşa cum s'a afirmat,de esenţă fascistă.Nici nu putea fi,la 1920.El a fost alimentat pe de o parte de ideologia politică a lui Mihai Eminescu,marele exeget al problemei israelite din România,şi pe de altă parte de realitatea pe care o reprezenta istoria.Românii,care plătiseră jertfe grele pe fronturile primului război mondial şi care reprezentau principala clasă productivă a ţării,duceau o existenţă materială mizeră,în vreme ce evreii,o clasă neproductivă exploatatoare,formată mai ales din comercianţi,bancheri şi arendaşi,se bucurau de privilegii excepţionale,sprijinite activ şi pe plan internaţional.De altfel,problema evreiască n'a apărut doar pe vremea legionarilor,ea a străbătut ca un fir roşu întreaga domnie a regelui Carol I,care a trebuit,nu o dată,să dezarmeze intrigile prin care evreii din România mobilizau întreaga opinie mondială împotriva noastră strigând ca din gură de şarpe,cum strigă astăzi maghiarii,că sunt ameninţaţi.Dar în cadrul Mişcării Legionare problema evreiască a fost văzută în mod diferit.Într'un fel s'a manifestat ea printre adepţii profesorului A.C.Cuza... şi altfel în cadrul <u>Legiunii Arhanghelului Mihail</u>.Corneliu Codreanu prevedea rezolvarea chestiunii israelite pe cale legală... Venisem din Maramureş într'o căruţă cu doi ţărani... tocmai până la Iaşi... Cei doi,o femeie şi un bărbat,Berinde,i-au arătat lui Codreanu pericolul ce-l prezintă evreii,foarte numeroşi în ţinutul Maramureşului,pentru românii de-acolo,zugrăvind viu suferinţele bieţilor ţărani."Problema pericolului evreiesc nu poate fi soluţionată decât organizându-ne -a spus Codreanu- şi asta cere timp şi un tip nou de om care să iasă prin educaţie din rândurile mişcării legionare.Vom învinge numai atunci când toată ţara va deveni legionară şi atunci,numai atunci,vom putea rezolva această problemă PE CĂI LEGALE". Crimele comise împotriva evreilor în anul 1938,şi care i-au fost puse în seamă lui Codreanu,au fost organizate de Horia Sima.Codreanu se afla în închisoare şi parola lui către legionari era "<u>aşteptaţi liniştiţi desfăşurarea evenimentelor</u>". Sub pretextul că organizează aşazisele acţiuni de eliberare a Căpitanului,Horia Sima,un om ambiţios,plin de îngâmfare şi mincinos,tip de criminal dornic de cât mai mult sânge vărsat,începe o mulţime de acte teroriste în toamna anului 1938, lăsând să se înţeleagă că ordinele sunt date de Căpitan: un avocat evreu împuşcat la Satu Mare,sinagoga din Oradea devastată şi profanată,un rabin împuşcat, depozite de cherestea aprinse,evrei hăituiţi şi molestaţi,şi multe altele.Când aceste fapte i-au fost aduse la cunoştinţă lui Codreanu,aflat în închisoarea dela Râmnicu Sărat,el a reacţionat uluit: "<u>Cine sunt imbecilii care îndeamnă la asemenea fapte?</u>" -şi a emis o circulară,cu rugămintea de a fi distribuită,în care le cerea tuturor legionarilor <u>să se oprească dela asemenea ticăloşii</u>.Din păcate,scrisoarea nu a avut efectul dorit,căci a fost oprită de oamenii lui Horia Sima,iar în Noembrie,pentru crimele lui Sima a plătit Codreanu...

Între 1927,data întemeierii Legiunii - şi 1939,când la conducerea Mişcării s'a instalat Horia Sima şi grupul lui,care i-a înlăturat pe veteranii de la 1920,este distanţa de la ideal la crimă.Horia Sima nu i-a omorît doar pe evrei, a omorît şi pe fostele căpetenii legionare care i s'ar fi putut împotrivi.Şi el a scăpat cu viaţă,în vreme ce Codreanu a fost ucis ca un câine,fără lege şi judecată,în pădurea de la Tâncăbeşti.

Corneliu Zelea Codreanu a fost un intelectual remarcabil,cu studii de drept mai întâi în Germania,la Berlin,iar apoi în Franţa,la Grenoble,unde în 1925 îşi ia doctoratul.Era un bărbat frumos,cu mare seducţie asupra oamenilor: înalt,cu ochii verzi şi fruntea limpede,sub un păr bogat,era mereu liniştit şi senin,ştiind să asculte pe fiecare cu băgare de seamă,dând răspunsuri clare şi însufleţitoare,care te mobilizau.Bun organizator,i-a conferit Mişcării Legionare un crez moral,credinţă,muncă,ordine,ierarhie şi disciplină,şi un protocol

şi de mare iubire de ţară şi de neam,-a luptat din 1916 [illegible] voluntar pe front,alături de tatăl său... Bun camarad,n´a trădat niciodată pe nimeni,dar a fost adesea trădat.Credincios şi moral,a făcut din statutul Mişcării un veritabil abecedar de bună comportare morală şi cetăţenească... Aderarea unui mare număr de străluciţi intelectuali cred că-i tot o dovadă a a calităţilor lui Corneliu Codreanu.Mişcarea Legionară a numărat aproape un milion de români din toate categoriile sociale: ţărani,muncitori,intelectuali.Istoricii cari contestă calităţile lui Codreanu,ar trebui să-şi pună,cu toată gravitatea,întrebarea: Cţnd un milion de români poartă cămaşa verde,trebuie să te întrebi,ca istoric mai ales,ce s´a întâmplat.

Adeziunile de azi se explică mai ales prin persistenţa comunismului.Dacă în 1920 el era o ameninţare,acum este o realitate.Elementul evreesc iese complect din discuţie,căci au mai rămas doar vreo 8000. Lor li s´a substituit,însă,fosta securitate,clasa cea mai compromisă de colaborarea cu Ceauşescu,şi pentru care dispariţia comunismului din România ar însemna drumul spre puşcării.Sper că voi apuca ziua aceea,- chiar dacă ar trebui să fac toţi anii de puşcărie - 15!- de la început!

Ion Neagoe-Cumpăna (Formula AS, Aug.92)

&& Dl prof.Vasile Barba,preşedintele Uniunii pentru limba şi cultura aromână, a făcut la începutul lui Octombrie o vizită de informare la Tirana,Pogradeţ,Elbasan,Corcea,Moscopole,Tepeleni,Fieri,Seleniţa,Avlona şi Cavaia,- unde a luat legătură cu ambasadele României,Germaniei şi Italiei,cum şi cu miniştri,preşedintele Parlamentului,Universitatea,Academia de ştiinţe şi alte oficialităţi albaneze.Peste tot a primit asigurări că Românii din Albania vor primi aceleaşi drepturi pe care le au toate minorităţile din Europa.-

- Uniunea pentru limba şi cultura aromână,cu sediul la Freiburg,a înaintat Comunităţii Europene dela Bruxelles şi ambasadelor statelor balcanice la Bonn un memoriu cu privire la "Republica Macedonia",în care,amintind istoria acestei regiuni,se propune transformarea ei într´un fel de Elveţie.-

&& Comunitatea Românilor din Iugoslavia are,de la 22 Iunie 1991,o publicaţie "Cuvântul românesc" ,având ca redactori pe Ion Marcoviceanu,Ion Baba,Vasile Barbu,Aurel Berlovan,Traian Todoran şi Pavel P.Filip. Adresa: 21000 Novisad, Milana Simovića 8. Din necazurile acestor fraţi: "Nivelul scăzut de conştiinţă naţională la majoritatea populaţiei româneşti de la noi,consecinţe psihologce negative ale sistemului totalitar anterior,reducerea accelerată a populaţiei româneşti din Banatul iugoslav,natalitate deosebit de mică,număr mare de români la munci în străinătate,căsătorii mixte,sistem şcolar deficitar din punctul de vedere al educaţiei naţionale minoritare,trecerea unui număr tot mai mare de şcolari în clasele sârbeşti,modificarea structurii demografice a localităţilor cu populaţie românească,structura moral-spirituală a românului bănăţean,condiţiile militare,social-economice şi politice actuale,etc.".

Din numărul pe Aprilie 92 aflăm că la 26 Ianuarie s´a înfiinţat,la Belgrad, Societatea de prietenie sârbo-aromână "Lumina"; la 13 Martie s´a tipărit un calendar pentru Aromânii din Macedonia; şi,mai ales,că la cei mai oropsiţi şi uitaţi dintre Români,cei din fostul Maramureş "cehoslovac",azi în Ucraina,există, în comuna Slatina,o asociaţie culturală "George Coşbuc".Şi,extrem de important, că în comuna Geanova de lângă Negotin a luat naştere,la 10 Decembrie,Mişcarea Vlahilor şi Românilor din Iugoslavia,în frunte cu Dimitrie Crăciunovici,decisă să ceară aplicarea convenţiilor internaţionale cu privire la minorităţi.Unul din vice-preşedinţi,Cârcioagă,a şi alcătuit nişte versuri ocazionale: Venì şì românu - în anu 91 - gin Valea Timocului - să-şi ceară gireptu lui. A umblat gin sat în sat - Craina în lung şi´n lat - şi saciele din Banat - puţini fraţi s´or adunat. Puţini fraţi că or răspuns, că sunt ei sârbiţi prea mulţi; dar s´o'ntors vremea ´napoi - şi ne pomenim şi noi - într´o marţea spulbăroasă - ne-adunarăm într´o casă - în Geanova,mare sat - din Timoc, şi măi bogat. Ne-am adunat să vorbim - toţi Românii să unim,- uniţi ge-aici înaince - lumea să ne ţie mincie...

&& Duminică 5 Iulie s´a pus,la poalele Rarăului,temelia schitului "Înălţarea Domnului",pe locul unui schit ridicat de Petru Rareş.A oficiat arhiepiscopul Pimen al Bucovinei,cu un sobor de preoţi..Schitul se ridică "în memoria celor ce-au suferit şi au murit nevinovaţi prin temniţe,lagăre şi canal",pentru "rugăciuni în liniştea singurătăţii,în mireasma poenei cu flori,susurul izvorului de alături şi murmurul codrului,în tăcerea muntelui încremenit şi a cerului înstelat",cum se exprimă,în cuvântarea sa,dl George S.Ungureanu.-

[illegible], un gând ivit la 16 iulie 1968 se încăpăţânează şi persistă şi astăzi. Obsesia, zădărnicită de natura neprevăzută a circumstanţelor care i-au înlesnit înfiriparea, rămâne mereu. Risipind ceaţa timpului şi însoţindu-se cu sumedenia amintirilor de atunci, acest gând îndărătnic renaşte iar, dar poate spre a se stinge definitiv, dacă-l aştern pe hârtie.

Petre Pandrea - bărbatul falnic ca un stejar, bătăios şi total indiferent la propria-i soartă - căzuse greu bolnav. Anii lungi de închisoare, unde, rebel, înfundase prea des "neagra", începeau să-şi spună cuvântul. Hrănit cu lături şi mazăre furajeră (letyrus sativus), deţinutul Pandrea începuse să sufere mereu mai des de dureri ale colecistului şi ficatului. Ele n´au încetat nici după eliberarea lui din închisoare, în 1964; ba chiar, după vreo alţi patru ani, se agravau. Prin relaţii medicale, personale şi colegiale, am reuşit să-i găsesc tatei loc într´o clinică la care n´avea acces "de drept"(sic!), ea fiind rezervată cotizanţilor cu carnet roşu, deşi, în fapt, beneficia de ea numai nomenclatura de partid: Spitalul Elias. Această segregare politică explica atât competenţa medicilor, aleşi pe sprânceană, cât şi calitatea medicamentelor, importate din Occident.

Cu diagnosticul de cancer al căilor biliare intrahepatice, l-am internat într´o rezervă a Serviciului de chirurgie, folosind argumente "naive", întrucât cele de pondere lipseau: nu eram membru de partid; nici căsătorit cu rusoaică, evreică, sau fată "de comitet"(central); nu-mi făcusem studiile nici la Moscova nici la Leningrad şi refuzam "să fac politica" cu aplauze, acceptată de 3 milioane de colaboratori cotizanţi p.c.r., din cele 18 milioane de cetăţeni români.

Am invocat, deci: 1. Apropierea teritorială (locuiam alături, pe strada C. Sandu-Aldea 96); 2. Serviciile aduse membrilor partidului din ilegalitate, prin curajul şi competenţa sa profesională (fusese, "ca medic al leproşilor penali din Valahia puturoasă", avocatul multor antifascişti, comunişti (300 clienţi) şi simpatizanţi, înainte de 23 August 1944, salvând dintre toţi aceştia în jur de 1000, de la închisoare şi încadrarea cu moartea (procese răsunătoare: Imre Aladar; Griviţa Roşie lotul II; lotul Oborului, UTC Bucureşti(Ion Vinţe, Constanţa Crăciun); Uniunea Patrioţilor(Vlădescu-Răcoasa, Manea Mănescu, Mihai Magheru, Paul Georgescu, Vasile Dumitrescu), Ana Pauker, Gh.(Gogu) Rădulescu, etc.etc.), - fără a-i socoti, în acest grup, pe legionari); 3. Lunga privaţiune de libertate la care a fost supus din 1948 (detenţiunea în penitenciare şi colonii de muncă, în total 14 puşcării, a durat 10 ani şi jumătate); 4. Faima lui de om de cultură, cu activitate desfăşurată în domenii diverse, mare poliglot şi autor al multor cărţi; dintre ele una, "Germania hitleristă"(1933), l-a determinat pe dr. Joseph Goebbels, ministrul Propagandei Reichului, să-l treacă pe lista neagră a Gestapo-ului, spre a fi executat. Nimeni n´a înţeles cum a scăpat! (A propos de omul de cultură P.P., o altă amintire, aceasta recentissimă, ţâşneşte: vorbeam într´o zi, la Paris, despre cartea din 1906 a lugojanului Aurel C.Popovici, "Die vereinigten Staaten von Gross-Österreich", tradusă în 1939 din limba germană -cu supratitlul "Stat şi Naţiune"(328 pg) şi o densă prefaţă- de Petre Pandrea, publicată de Fundaţia pentru literatură şi artă "Regele Carol II".

Convorbitorul, inspirând simpatie, m´a dezamăgit din păcate crunt, şi de mai multe ori. Servil în comportamentele lui faţă de cei importanţi, mi-a dovedit că n´are cuvânt şi că nu se poate pune bază pe el la restrişte, nici măcar în reciprocitate. Avusese nevoie de mine ca medic, m´am executat urgent, depunând energie, timp şi relaţii pentru el, fără contravaloare. (N´am luat, niciodată, nici o centimă, vreunui român la Paris). Când am fost lovit de năpastă - încununată de moarte clinică şi înviere miraculoasă- s´a dat la fund, cum se spune, şi n´a mai mişcat timp de peste 4 luni şi jumătate, când a telefonat... scurt! Aflat în faţa traducerii cărţii lui A.C.Popovici, acesta mă întreabă ca un gâman: "Da´ce, tatăl tău ştia nemţeşte?"

Spre a putea urmări şi interveni oricând în conduita terapeutică, mi-am luat concediu de la Şantierul I.C.H.-Paltinu, unde lucram, mutându-mă şi eu în rezerva tatei pe un pat de campanie, fără a-l mai părăsi nici ziua nici noaptea. După lungi ezitări şi consultări, grăbite de durerile insuportabile ale pacientului, abia calmate de opiacee, şi de alterarea gravă a stării generale, chirurgii spitalului au hotărît, cu consimţământul tatei, al mamei şi al meu, intervenţia operatorie. Îl revăd, după operaţie, abia trezit din anestezia generală, împins într´un cărucior prea mic pentru el, cu sprâncenele stufoase şi ochii strălucitori: părea un vultur fulgerat. Dar, cu moralul de [illegible] glumea de parcă el ar fi fost cel sănătos şi noi, ceilalţi, bolnavii. Înaintea

teresului sau pentru realitatea tangibilă a a fedus, rămâsese familia, aflată și în prim plan: "De ce nu vine mai des mamina?"; "Unde este Nadia?" Prinse în rutina obligaţiilor -casnice şi şcolare,- şi refuzând să creadă în mai rău, mama şi sora mea veneau odată la două zile. "Cheamă-i pe Minel şi pe Gogu",îmi cerea tata, iar eu le telefonam unchilor mei,la Râmnicu Vâlcea, dar ei nu soseau încă...

Starea generală s´a agravat. Mi-am dat seama de evidenţă (pe care refuzam s´o văd!),atunci când tata a refuzat, amânând şi glumind mândru, să-i scrie o dedicaţie medicului de salon, cerută de acesta pentru cartea "Brâncuşi - Amintiri şi exegeze".Nu mai avea putere să scrie...Pe exemplarul meu, aşternuse cu scrisul lui frumos,la "15.IX.967": "Lui Andrei Pandrea - de la umbra sa, Tata (Petre Pandrea)". Curând a intrat în comă.Conştiinţa sa a mai pâlpâit odată, când l-am anunţat: "Tată, au venit Gogu şi Minel". Îi aşteptase atât...

În caniculara zi de 8 Iulie 1968, fărâmând lumânarea în pumn şi plângând, aşa după cum făcuse şi la venirea pe lume, a părăsit tărâmul omenesc cu un suspin. Petre Pandrea nu s´a mai întors acasă după cum dorise. L-am însoţit în furgonul mortuar cu dr.Pan Izverna -prieten,coleg,fost deţinut politic,- până la "Casa Scriitorilor -Mihail Sadoveanu" de pe Calea Victoriei, unde, în holul central i-au fost expuse rămăşiţele pământeşti. Il înconjura mulţime mare.Garda de onoare se schimba necontenit. În seara de 9 Iulie am început priveghiul cu unchiul Minel. Către miezul nopţii, unchiul meu mi-a spus:"Andrei, du-te acasă şi vezi ce se întâmplă cu cu Zizica şi soră-ta.Vreau să rămân singur cu Petre". Am plecat contrariat.

În zăpuşeala zilei de 10 Iulie 1968,- încă de la 9 dimineaţa,când am ajuns cu toţi ai mei la catafalc -mama,Nadia,Gloria,cumnatul Liviu,unchii Gogu,Minel, mai mulţi veri- lumea umpluse curtea şi se întinsese pe trotuarul Căii Victoriei. Au venit să ne prezinte condoleanţe Gogu Rădulescu, Constanţa Crăciun şi Ion Vinte, apoi colegi scriitori,avocaţi,prieteni,cunoscuţi şi necunoscuţi.

Deodată s´a oprit în faţa mea un bărbat scund,smead: Sunt (...), legionar de la Focşani.Am fost "la pension" cu Petrică. Ce om! Să-i fie ţărâna uşoară... A urmat un bărbat înalt,cu figură distinsă: Domnule Pandrea, sunt (...), legionar de la Baia Mare. Să fii mândru de un aşa părinte,care ne părăseşte! Să-i fie ţărâna uşoară! Şi toţi acei bărbaţi neînfricaţi nu se mai opreau: aşezaţi în şir lung,se prezentau,unul câte unul,demni,şi vorbeau cu viziera ridicată, precum cavalerii evului de mijloc,fără teamă de securişti,identificându-se deschis cu Mişcarea Legionară: Sunt (...),legionar de la Târgu Mureş.Am stat la aceleaşi puşcării comuniste, şi ne-am avut ca fraţii.Domnul cu el!.. Sunt(...), legionar din Craiova.La Aiud,abraşi amândoi, ne-am înfruntat pe idei,că Pandrea Dumnezeu să-l ierte,l-a nedreptăţit pe Căpitan în "Portrete şi controverse".Ajunşi fraţi de suferinţă sub bolşevici,l-am cunoscut. La greu s´a dovedit cel mai curajos şi mai înţelept dintre noi toţi. Devenise exemplul nostru.Dac´aş fi putut,aş fi murit eu în locul lui!- Şi,lăcrămând,mă strânse în braţe.

Nedumerit,buimăcit, nu ştiam ce să fac şi cum să mă port mai demn,în faţa acestor adversari de idei ai tatei, cari îşi aduceau în faţa mea şi în grup organizat, omagiul îndurerat închinat omului şi camaradului de suferinţă, codeţinut în temniţele comuniste, pe care cunoscându-l,îl adoptaseră cu inimă, definitiv. Manifestaţia a continuat în tăcere, până în faţa mormântului care se închidea, la Cimitirul Bellu, între scriitori.

Ea m´a tulburat adânc, iar chipurile şi vorbele acelor oameni mă obsedează încă, prin nobleţea şi consecvenţa neclintită dovedită crezului sfintei lor tinereţi batjocorite. De ce n´or fi mai mulţi români ca ei? Precum Petre Pandrea şi adversarii lui leali.-

Andrei Pandrea

&& Într´un interviu al dlui Vasile Noveanu din "Formula AS!(8 Septembrie), s´au strecurat câteva greşeli: Căpitanul n´a putut fi elev lui Iorga la Iaşi, în 1919,când acesta "profesa" deja la Bucureşti; Liga Apărării Naţionale Creştine n´a putut fi condusă de Iorga, fiind înfiinţată de A.C.Cuza abia în 1923, când cei doi erau deja despărţiţi; uciderea lui Manciu,povestită chiar de Căpitan în cartea sa,a avut loc în aula tribunalului şi nu pe scări,unde,după dl Noveanu,Căpitanul "l-a zărit pe Manciu cu mâna pusă pe tocul pistolului" şi, "crezând că vrea să-l împuşte... a tras": niciun tribunal din lume nu l-ar fi considerat în legitimă apărare dac´ar fi tras numai aşa,fiindcă i s´a năzărit ceva... Cum să ne explicăm aceste... lipsuri?

viu dlui Dan Brudaşcu,redactor la televiziunea Cluj-Napoca, declarând că a militat pentru unirea bisericii. Se referă la unirea făcută de securitate, care a umplut puşcăriile cu preoţii şi episcopii greco-catolici ce nu se lăsau "ortodoxiţi"; securişti în civil cutreierau satele cu liste de săteni uniţi,chemaţi cu goarna să vină în grabă la primărie,- unde erau obligaţi să semneze,întocmai ca la colectivizare,că se fac de bună voie şi nesiliţi de nimeni ortodocşi..

Pentru partidul Moscovei nu putea avea importanţă rolul Blajului în trezirea "din somnul cel de moarte",contribuţia bisericii unite la deschiderea primelor şcoli în română,despre care şi ortodoxul Nicolae Iorga a scris atât de elogios în Istoria Românilor din Ardeal şi Ungaria(pg.298).Noii stăpâni n'au fost impresionaţi nici de respectul arătat de Eminescu Blajului,această "mică Romă",- unde Petre Ţuţea spunea că fiecare colţişor e sfânt.Reci îi lăsa şi obârşia poporului român,al cărui act de naştere este Columna lui Traian,şi faptul că dintre toţi urmaşii Romei - suntem singurii cari ne-am legat cu nădejde de Fanar. Biserica Blajului era considerată ca o nesupusă la încorporare,care îşi mai permitea,în plus,să sprijine pe luptătorii din Carpaţi.

Dar Dan Brudaşcu dela televiziunea clujană,care a acceptat bucuros transmiterea, e una şi aceeaşi persoană cu tovarăşul Dan Brudaşcu dela comitetul judeţean de partid Braşoc, fost şef al laboratorului de educaţie atee! Ce să mai spun,cum e sfântul,şi tămâia... S'a bătut atâta monedă pe faptul că două biserici ar diviza -şi deci slăbi- naţiunea. dar Prea Sfinţitul n'o fi ştiind că Ungaria vecină, unde sunt catolici şi calvini, e poate mai unită decât noi? Ca şi Germania de altfel, unde sunt catolici şi protestanţi! La 6 Aprilie radio Bucureşti a anunţat că biserica ortodoxă rusă a hotărît să facă o anchetă pentru stabilirea legăturilor pe care ierarhii ei le-au avut cu Kaghebeul; pe când şi la noi un asemenea dorit eveniment?...

La 15 August am fost internat în spitalul judeţean Sibiu pentru "cardiopatie ischemică" şi tahicardie, urmarea anilor de suferinţă şi foame de pe când colindam prin temniţele patriei,cu bocceaua în mână,la 73 de ani, condamnat de tribunalul militar Braşov, al cărui preşedinte era tovarăşul maior Ciobanu, un om zelos şi foarte generos în condamnări. Am primit 37 de ani muncă silnică, prin patru condamnări. Nu voi uita ziua când mi-a citit prima sentinţă: 20 de ani muncă silnică,confiscarea totală a averii,7 ani interdicţie corecţională. Sentinţa ni s'a citit -eram 6 din lot,- într'o sală mică şi nu în cea de judecată.Preşedintele m'a întrebat: Eşti mulţumit de câţi ani ai primit? Foarte mulţumit! i-am răspuns; vă mulţumesc,aţi fost generos... Şi ce părere ai, îi vei executa,ce zici?.. Desigur,voi face ceva din ei,dar veţi mai face şi Dv, căci roata e rotundă şi se învârte pe toate obedele şi spiţele. Va veni şi peste ţara aceasta o zi în care va bate un vânt de libertate; pe pământ,nimic nu este veşnic... S'a uitat lung la mine,fără să spună un cuvânt...

Am fost instalat,din întâmplare,în aceeaşi sală cu un inginer,care mi-a povestit că tatăl său,fost căpitan de securitate,fusese ciuruit de gloanţe în munţii Făgăraşului de oamenii lui Gavrilă.Şi era mândru de tatăl lui!...

Eram în stare destul de gravă,la internarea în spital.Ţin să mulţumesc pe această cale D-lui Dr.Şerbu Gheorghe din Arpaşu de Jos şi,în special,D-şoarei Ruxanda Oprişiu pentru grija deosebită,căci m'a salvat din cele două crize şi a stat permanent lângă mine la reanimare!-

Ioniţă Greavu

&& George Beza publică în "România literară" din 31 Oct.91 un articol de"politică înaltă" plin de inexactităţi.Printre altele: "Vcinţa României de a intra în acţiune alături de Polonia,Franţa şi Marea Britanie este paralizată de asasinarea primului ministru,Armand Călinescu,de către agenţii Gestapo-ului"."Gentil din partea unor străini,c'au ţinut să răzbune,ei,barbara ucidere a Căpitanului! Cât despre pedepsirea Chiorului,ea a avut loc după ocuparea Poloniei...

&& În polemică cu Doru Novacovici,- gazeta dlui Raţiu,"Românul liber",îl denunţă pe acesta că acum vreo trei ani ar fi publicat,în aceeaşi foaie,o călduroasă recomandare a librăriei pariziene "Du Savoir",care ar fi vânzând şi cărţi legionare! Observăm,mai întâi,că,pe-atunci, nimeni nu s'a scandalizat de această fărădelege,descoperită abia după trei ani de meditaţie adâncă! Şi-apoi, în orice întreprindere se expune numai ceea ce se caută,se cere: cine e de vină că'n librărie nu se află şi operele dlui Raţiu?...

&& Tribunalul din Bucureşti a aprobat,la 8 Iulie,înregis

Fundaţia Buna Vestire,cu dl Simion Ghinea ca preşedinte provizoriu.Fundaţia îşi propune,între altele,zidirea de biserici pe locurile de martiraj.-

Jean Anzel, Elie Wiesel, Moses Rosen; avangarda celor născuţi,şcoliţi şi salvaţi la sânul mamei România "de la Nistru pân´la Tisa".Şi dela naţia omeniei primii doi au plecat de bună voie; ultimul, stă în hrană...

Speranţele de folosirea României cu scopuri speculative -drept mulţumire- egalează efortul depus de mercenarii ruso-cazaci în Basarabia; nici ei nu-i uită dulceaţa! Redeşteptarea Românilor prin jertfe s´apropie de zicala "pisicii au făcut ochi"; şi nu se mai poate accepta specula ce-a domnit ante-belic.Sperăm să-şi dea seama toţi aventurierii, cu acel simţ ce le este propriu. Fără gând de analogie: scriind aceste rânduri mi-am amintit cum pe culoarele Jilavei o brută lovea un deţinut politic, căzut în genunchi, care după o lungă răbdare a ridicat pe jumătate faţa la bătăuş,şoptind cu blândeţe: Nu mai da! Fulgerat, braţu-i cade şi cu ochii holbaţi halucinant temnicerul pleacă fugărit de intuiţia zădărniciei, în faţa ireversibilităţii...

În altă ordine de idei: provinciile supuse invaziei acum 50 de ani, Transilvania şi Basarabia, edifică o populaţie de origină română conştientă şi inoculată cu virusul urgiei din vremelnicile cotropiri. Purtătorii de steag pentru revitalizarea ţării post-comunismului au şanse sporite a se ridica de pe aceste meleaguri; ei au călcat moartea prin moarte înlănţuind pe pielea lor,URGIA!

Pe plan mondial se impune o revizuire a Ordinei; şi ea obligă la o justă aşezare a modulului de evoluţie în demografia planetară, cu reorientarea pe un drum din care să se elimine precepte depăşite de vreme,inoperante viitorului.

Vastitatea problemei pretinde o lucrare de specific social; şi un rezultat pozitiv poate fi scontat numai prin "cernerea" elitelor umane la lumina zilei şi nu în umbră,pentru viabilitatea socială în Mileniul Trei.

Petre Predescu

ÎN ORAŞUL FĂRĂ BISERICI

Oraşul Victoria a fost construit de comunişti şi de aceea i-au zis Victoria, pentru a simboliza izbânda ateo-comunismului. Fiind un oraş de tip nou,muncitoresc, ridicat într´un loc pustiu, trebuia ca şi sufletul oamenilor de aici să fie de tip nou, pustiu, drept care s´a hotărît ca aici să nu fie în veci biserică. A şi spus-o ctitorul oraşului, Gh.Gheorghiu-Dej: "Nimeni, niciodată nu va semna aprobarea pentru o biserică în oraşul Victoria". Zis şi aplicat zeci de ani, inclusiv de marele ctitor din Scorniceşti, care fiind geniu carpatin nu putea suporta o biserică la poalele Carpaţilor, într´un loc al comunismului biruitor. Deci nici sub Nicolae Ceauşescu nu s´a putut construi nimic, pe plan bisericesc desigur, pentru că pentru zecile de fabrici ale giganticului combinat chimic Victoria s´au găsit bani cu nemiluita.

Dar Dumnezeu nu s´a lăsat învins la Victoria nici de conducătorii comunişti şi nici de diavolul căruia cu sârg ei îi slujeau. La 21 Iunie 1952, când de-abia se ridicaseră primele blocuri în oraş, a fost transferat aici inginerul chimist -şi preot greco-catolic în secret- Moisin Octavian. De atunci au trecut 40 de ani, împliniţi la 21 Iunie 1992, 40 de ani în care s´a săvârşit în taină Sf.Liturghie, într´o "catacombă".De la început şi până azi oraşul Victoria a avut biserică secretă, pentru că unde se jertfeşte Hristos acolo este biserică.

Victoria ateo-comunismului a fost numai în mintea "genialilor" ctitori comunişti; în realitate, la poalele Munţilor Făgăraş a fost victoria creştinismului, prin lupta preotului Octavian Moisin, care nu s´a lăsat copleşit de îndelungatele şi grelele persecuţii la care a fost supus.Le-a declarat prigonitorilor că preferă să moară, cu cei şapte copii pe care-i iubea din tot sufletul, decât să renunţe la mărturisirea sa greco-catolică. Iar Dumnezeu i-a ajutat pe toţi, inclusiv pe mama lor,Maria. În oraşul Victoria, Biserica Unită a fost mai tare decât regimul comunist!-

Anton Moisin

&& Episcopia Română Ortodoxă din America, biserica română din Bridgeport şi Societatea "Fărşerotul" au format un comitet pentru construirea unei biserici româneşti la Corcea,în locul celei distruse de comunişti, şi repararea bisericilor din Moscopole,Pleasa,Dişniţa,Seleniţa şi alte localităţi din Albania,unde noul guvern a dat libertate şcolilor şi bisericilor noastre.Cei ce doresc să-şi dea obolul la măreaţa operă de retrezire românească în Balcani, îl pot trimite la: Sf.Dimitrie Romanian Orthodox Church -579 Clinton Ave -Bridgeport/CT 06605.

&& Între 10-12 Iunie 1993 va avea loc la Roma un simpozion internaţional, la care cercetători şi specialişti din lumea întreagă îşi vor expune rezultatul studiilor lor asupra Sfintei Mahrame, păstrată de mai multe veacuri la Oviedo şi pe care ar fi imprimat,după pioasa credinţă a creştinilor,chipul lui Isus.-

... aflam, din alte ... despre rezistenţa înverşunată a ţăranului român, înaintea măsurilor samavolnice de înrobire şi legare de glie practicate de comunism. În treacăt fie spus, una dintre aceste surse este un poet dobrogean, destul de cunoscut şi preşedinte timp de mulţi ani al cenaclului "Eminescu" din Bucureşti, care a participat la colectivizarea regiunii Brăila... L-am întrebat, deci, pe fostul primar, cum adică "a făcut" colectivizarea.. "Păi foarte simplu. Cu pistolul.. Mergeam trei-patru de-ai noştri, şi cu şeful de post, la om acasă. Ne punea ceva pe masă, beam două-trei sticle de vin. Începeam cu propaganda: să vezi, că aşa şi pe dincolo, că o fi, că o păţi.. Omul nu voia, şi pace, să intre în colectivă. Spuneam: bine, dacă nu vrei matale, nu face nimic. Când te-oi hotărî, o să vii singur la noi. Mai beam o sticlă de vin şi ne făceam de plecare. Când să ieşim pe uşă, îl întrebam: Nea cutare, nu vrei să intri la colectiv, e treaba matale. Da' avem informaţii că la matale vin duşmani ai guvernului, legionari, ţărănişti, liberali. Ştii cum e gura lumii. Poate şeful de post să facă o percheziţie? Nu de alta, e doar o formalitate.. Nea Costică, limpede la suflet, se învoia. Şi, ca printr'un făcut, de fiecare dată se găsea un pistol sub pernă, sau la latrină, sau în vreun dulap. Nu degeaba mergeam mai mulţi. Omul se îngălbenea, jura pe sfinţi şi pe icoană. Şeful de post îl mai scutura, se repezea la el, gata să-l sfâşie. Mă băgam între ei, să-l potolesc pe miliţian. Ăsta striga: Ocna te mănâncă, cu nevastă şi copii cu tot!. Eu, ca omul bun la suflet, îi întindeam hârtia şi stiloul: Semnează că intri în colectivă, şi uităm totul. Omul ne afurisea în gând, lua stiloul şi semna... Etc. etc.-

- Vatra, Mai 1951.- În Aprilie 1948, tânărul director al colegiului din Wilmington, Sam Marble, propune celor 600 de elevi, dintre cari mulţi dormeau în barăci sau vagoane părăsite, să-şi construiască singuri un cămin. Băieţii şi fetele au lucrat cu mult entuziasm, profesorii şi populaţia au sărit în ajutor cu alimente, scule, etc.; căminul a fost repede terminat, iar fostul preşedinte Hoover a luat parte la inaugurare, unde a spus că ideea revoluţionară de a încuraja autoajutorarea este un mare progres în formarea oamenilor.

Dl Marble e un om cu noroc. Dacă se năştea în România, şi lua acolo această iniţiativă, da de dracu cu democraţia de la noi, oleacă diferită de cea americană. Când studenţii dela Iaşi, cu mulţi ani înainte (1924), avură "ideea revoluţionară" de a-şi construi cu braţele lor cămin, au fost arestaţi de autorităţile "liberale" -la 31 Mai- şi duşi la interogatoriu. "Cel interogat era descălţat de ghete şi legat cu lanţuri la picioare. I se introducea între picioare o armă şi apoi era ridicat cu tălpile în sus, arma fiind ţinută pe umeri de 2 soldaţi. Manciu, -faimosul prefect "liberal"- desbrăcat de haină, începea să bată la tălpi cu o râncă de bou. Sărmanii copii, spânzuraţi cu capul în jos şi loviţi peste tălpile picioarelor, nemai putând suporta durerile, începeau să răcnească.. Atunci comisarul Vasiliu îi băga cu capul într'o căldare cu apă.. Tălpile deveneau negre ca abanosul şi picioarele umflate, încât tinerii nu se mai puteau încălţa..".

În urma acestei vitejii, guvernul "liberal" a decorat pe Manciu cu "Steaua României" şi a avansat pe comisarii ce-l ajutaseră conştiincios...

- Nichifor Crainic, "Zile albe, zile negre" (p.234-235): Noua domnie urmărea după toate semnele instituirea unei dicaturi regale. În jurul Tronului se formase o clică de afacerişti -camarila- care voia să dispună de bunurile ţării, nestingherită de controlul vreunei puteri politice. În scurt timp, ascendentul ei asupra oamenilor politici era aşa de mare încât oricine ambiţiona să joace un rol public trebuia să intre mai întâi în graţiile camarilei. Între politicieni s'a pornit o întrecere nelimitată pentru cucerirea acestor graţii. Partidele democratice s'au făcut puzderii. Liberalii s'au rupt în două, apoi în trei. Naţional-ţărăniştii s'au rupt în cinci sau în şase.... Cine-a vorbit ulterior că mişcările de dreapta au ucis democraţia, a minţit dela obraz. Democraţia s'a nimicit singură prin lipsă de convingere şi prin arivism sălbatic. Din clipa când această democraţie a renunţat până şi la aparenţa ipocrită de reprezentanţă naţională şi a îngenuncheat făţiş în faţa camarilei, ea s'a sinucis. În loc de funcţiune politică a voinţei populare, ea a devenit instrument orb al poftei nemăsurate de rapt în averea publică, pe care o reprezenta camarila. Nici scânteie de credinţă şi nici pic de moralitate n'a mai rămas în tabăra democraţiei. Lichelismul a inundat viaţa publică asemenea unui canal infect şi statul român în anii aceia a duhnit a stârv. Elena Lupescu, zeiţa graţiilor politice şi patroana afacerismului universal, cobora în lux orbitor în localurile de noapte şi dansa până la ziuă, trecând din braţe în braţe,- dansa pe ruinele democraţiei! Am stat o noapte până în zori la "Colonade", un local de vară dela Şosea, numai ca să privesc

Profesorul de liceu Grigore Forţu a dovedit în înfăţişarea de atunci un curaj unic. În discursuri puternice, de o aprinsă revoltă morală,, el spunea lucrurilor pe nume, atingea buboiul camarilei şi divulga pe Elena Lupescu. Întemniţat la Văcăreşti, mulţimea i-a făcut la eliberare un alai...

- "<u>ŢARA</u>", Chişinău, 21 Iulie 92: Fiecare Neam are o Cetate, care se numeşte Ţară. Ţara Românilor se numeşte ROMÂNIA. Ţara ta este ROMÂNIA. Ai onoarea să fii străjer la hotarul de răsărit al Ţării. Să fii la hotarul Europei creştine un zid de neclintit în faţa năvălirii sângeroase a hoardelor barbare. ROMÂNIA este santinela civilizaţiei în răsărit. Să nu-i crezi pe cei care îţi spun că Ţara ta se numeşte "republica Moldova". Ei sunt nişte mincinoşi. Pământul dintre Prut şi Nistru este doar o parte a Ţării tale. Reaminteşte-şi şi nu uita niciodată că Ţara ta este ROMÂNIA. Ţara tuturor Românilor. "De la Nistru pân´la Tisa". Ţara ta, ROMÂNIA, are imaginea unui măr domnesc, care deocamdată este muşcat de duşmani. Tu ai misiunea să-i redai dumnezeeasca-i rotunzime de la 1918.

Acum există o ROMÂNIE mică şi noi nu năzuim la o ROMÂNIE mare, ci la ROMÂNIA pur şi simplu. În hotarele ei fireşti. Cum am moştenit-o de la înaintaşi. O ROMÂNIE unită, reîntregită, e, simplu, ROMÂNIA. ROMÂNIA MARE înseamnă o Românie Măreaţă. O ROMÂNIE legendară. O ROMÂNIE Eternă.-

- <u>Ion Ioanid</u>, Închisoarea noastră cea de toate zilele, I, 57-58: Constantin Teofănescu era legionar şi-şi petrecuse o bună parte din viaţă prin închisori, sub Carol II, sub Antonescu şi acum sub comunişti. M´a impresionat ataşamentul lui neclintit la cauza legionară. Mi-a povestit din trecutul Mişcării, despre organizarea lor, despre prigoanele prin care au trecut şi mai ales despre educaţia legionarului, în care credinţa, cinstea, munca, onoarea şi caracterul, în general, ocupau primul loc. Mi-a vorbit de spiritul de sacrificiu care i-a animat... De la el am aflat o mulţime de lucruri care-mi erau complet necunoscute despre Mişcarea Legionară şi care m´au ajutat, în anii care au urmat, să-i înţeleg mai bine şi să-i admir pentru ţinuta lor în diferite ocazii. Cu toate că nu împărtăşeam toate punctele lor de vedere, din toate grupările sau categoriile de deţinuţi pe care le-am cunoscut dealungul anilor de puşcărie, la ei am întâlnit procentul cel mai mare cu ţinută demnă, comportare onorabilă şi caracter integru. Am convieţuit cu ei în mai toate închisorile, respectându-ne reciproc şi bucurându-mă de încrederea lor, ceea ce am considerat, nu fără mândrie, ca o apreciere a încercărilor mele de a avea o atitudine de care să nu-mi fie vreodată ruşine. Mi-au fost totdeauna de ajutor, mai mult moral, şi tăria de caracter a unora dintre ei mi-a fost exemplu, chiar dacă eu nu am putut-o atinge.

Tot aici am cunoscut alţi doi legionari, pe Stamati şi Pivniceru. Erau cumnaţi. Amândoi moldoveni, din Iaşi. Stamati... fusese şi el de mai multe ori închis, încă din şcoală începând. I-am remarcat din toată lumea asta care se agita şi nu-şi găsea astâmpărul în faţa necunoscutului care ne aştepta, tocmai prin atitudinea lor rezervată şi retrasă. Nu erau deloc contaminaţi de agitaţia generală şi priveau liniştiţi la toată zarva din jur. Aş putea generaliza, spunând că, la marea majoritate a legionarilor, am observat această atitudine de rezervă, care pe mulţi îi irita, văzând în ea un fel de dispreţ. Dispreţ nu era, ci o mai mare stăpânire de sine, o mai mare detaşare de mărunţişurile vieţii de toate zilele (veşti bune sau rele, svonuri, foame, frig, etc), principiile spartane ale educaţiei lor le dădeau conştiinţa unei superiorităţi faţă de ceilalţi. Nu era ostentaţie în această atitudine, nu era orgoliu. Erau spectatori retraşi şi distanţi ai inutilei agitaţii din jur. Oricât de paradoxală ar fi afirmaţia,, dar priveau cu modestie şi înţelegere. Şi asta supăra, jignea, umilea. Cred că... şi unii şi alţii aveau dreptate...

- <u>N.Steinhardt</u>, Jurnalul fericirii (p.131): Carol II pentru mine este cel mai pustiitor flagel care s´a abătut vreodată asupra ţării româneşti; mai rău decât Hunii, Avarii, Gepizii, Pecenegii, podghiazurile tătăreşti şi şleahticii polonezi, decât potopul, grindina, seceta, invazia lui Carol-Robert, ciuma lui Caragea, incursiunile lui Pazvantoglu, expediţiile punitive turceşti, paşa din Silistra, cazacii, dragostea puterii ocrotitoare după 1774, incendiile, cutremurele, lăcustele, despăduririle, revărsările de apă, răpirile de teritorii, prăvălirile de morene, fumăritul, surpările de terenuri, ruperile de zăgazuri, filoxera, gărgăriţa, ocupaţiile austriece şi ruseşti, decât puţurile otrăvite, femeile siluite de năvălitori, copiii luaţi ca ieniceri, decât prăbuşirile de turnuri, decât bisericile pângărite, decât Muhamad, Baiazid, Suleiman şi Fuad, decât orice. <u>Ubu roi</u> în persoană: am venit să-i tundem de bani, să legăm măgarul la gard şi să ne uschim...

<u>&&</u>. Viitorul pelerinaj la <u>Soultzmatt</u> va fi Sâmbătă, 29 Mai 1993.-

Nov.1992),m'a surprins.Mai întâi fiindcă se referă la o problemă pusă în revista "22",despre care aveam o părere mai bună; pe urmă,că o asemenea chestiune frământă"intelectualitatea românească progresistă" (fiindcă cea neprogresistă a pierit în temniţele comuniste,ori a luat calea exilului) şi,în sfârşit,că ea reprezintă o preocupare a "Comitetului Naţional Helsinki" şi a "Grupului pentru Dialog Social",fiindcă probabil nici el nu are subiecte mai importante de dialogat.Valoarea cuiva o poţi constata şi după temele care-l preocupă!-

Faptul că s'au găsit deja în România oameni cari au luat imediat atitudine cu privire la o asemenea problemă de "maximă importanţă mondială,deci şi naţională",este un semn că societatea românească mondenă a rămas pe linia tradiţională a "prostipendadei"(inerentă oricărui popor),care a făcut ca încă de pe vremea lui Decebal să copieze (maimuţărească) pe cineva,respectiv atunci, pe romani,iar în ultimele secole: pe timpul fanarioţilor să adopte caftanul,ciubucul şi celelalte năravuri ale intruşilor veniţi ca păduchii din mahalaua Istambulului să ne civilizeze(exploateze); apoi,ceva mai puţin (din lipsă de timp), moda pravoslavnică a gealaţilor lui Kiselef (Miron Costin susţinea,în cronica lui,că "Moldovenii au luat de la polonezi desfrâul,dela ruşi beţia şi de la turci tembelismul"), urmată de a "bonjuriştilor" parizieni ironizaţi de Eminescu ("Ce a scos din voi Apusul, când nimic nu e de scos?"),mai puţin cea germană (din cauza condiţiilor istorice),urmată de cea englezească (Marghiloman îşi trimetea cămăşile pe malurile Tamisei la "apretat"),şi ca un ultim răcnet (la propriu şi la figurat) monden,cea americană,simbolizată artistic,lingvistic şi estetic de muzica Rock,de OK,de Blugi şi de libertinism sub toate aspectele.

Cineva pune în acel articol ciudata întrebare, dacă se cunosc cazuri de practicare a relaţiilor sexuale la animale de acelaş sex, ceeace apare ca o jicnire la adresa animalelor, care nu suferă de multe din năravurile oamenilor, ca de exemplu lăcomia (carnivorele nu vânează decât când şi cât le trebuie),nu acumulează (veveriţele) decât pentru un iernat, nu fac amor decât în anumite perioade şi în anumite condiţiuni,după specie (conduse de instinctul de perpetuare,şi fără inversiuni),nu se prostituează,nu au veleităţi mondene ci doar de afirmare "politică" şi sexuală în cadrul turmei(cerbii),nu fac speculă şi nici camătă,nu îşi trădează turma ori familia,nu fac orgii sexuale,nu utilizează droguri (decât în anumite cazuri,buruieni-medicament),iar conducătorul unei turme,cirezi,herghelii ori haite, este cel ce se autoimpune prin calităţile ereditate! Ceeace îmi reaminteşte vorbele lui Shopenhauer: "Cu cât cunosc mai bine oamenii,cu atâta îmi iubesc mai mult câinele!"

În general oamenii caută să se afirme prin calităţile lor şi arareori,adică numai în cazuri neobişnuite,prin defecte. Am văzut cerşetori cari îşi afişează ciotul de picior sau de braţ ca să genereze mila trecătorilor, mame brunete cu pruncul în braţe (nărav exportat odată cu exodul de "azilanţi" negricioşi,persecutaţi rasial de români!),cerşind pe străzile oraşelor occidentale, şi am auzit de cazuri (patologice) de exibiţionişti sexuali. Se ştie că în general oamenii bolnavi îşi trâmbiţează peste tot suferinţa în căutare de compasiune, dar se pare că azi ar fi ajuns la modă şi afişarea unor defecţiuni psihice.Sunt cunoscute perversiunile antichităţii greceşti,romane,sau orientale,perpetuate până astăzi,şi nu vreau să le analizez substratul în profunzime (am văzut la Tv şi "mese rotunde" puerile pe tema asta,problema sexualităţii fiind foarte atractivă şi aducătoare de venituri),fiindcă explicaţii sunt destule,unele foarte medical-convingătoare, ci mă voi opri numai la aspectul social al problemei.

Se pare că în spatele deşanţatului liberalism modern din ţările"civilizate" ar sta şi anumite interese de dezagregare şi amalgamare a societăţii.În toate ţările Occidentului este încurajat pe faţă avortul,"pilula anticoncepţională", inversiunea sexuală, stuprum,prostituţia,adică tot ce contribuie la dizolvarea familiei care a fost şi trebuie să rămână nucleul unei societăţi.Ba s'au şi efectuat,în câteva ţări,căsătorii între parteneri de acelaş sex! Iar pe de altă parte,neoficial,se răspândesc drogurile şi criminalitatea,organizate în proporţii înspăimântătoare (în Germania a crescut,în ultimul an,cu 22% -vezi R.N., 3.XII,92),cu aceleaşi efecte nocive. Populaţia din statele naţionale ale Europei scade,iar cea din statele Africei,care deja a invadat Europa,creşte vertiginos.În urmă cu multe decenii înainte de război,un sociolog a afirmat că viitorul aparţine rasei negre,plină de vitalitate,altoită pe rafinamentul celei galbene şi pe civilizaţia rasei albe decadente. Numai în Paris locuesc peste un milion de algerieni.Londra este plină de indieni,arabi africani,etc. Madridul şi multe alte oraşe mari occidentale,la fel - şi nimeni nu îndrăzneşte să publi-

val de emigrare, aşa ca semnatarii ei europeni nu ar mai avea dreptul să facă opoziţie invaziei de rase şi culturi care îi dezagregă treptat."O Europă de la Atlantic la Urali",sau "Casa noastră Europeană",numită aşa de Gorbaciov! Dar sub dominaţia politică,economică şi socială - a cui? Este înţelept să strângi turma la un loc,sub paza câinilor, dar important este şi cine va fi ciobanul care va mulge oile, şi încotro le va mâna: la păşune, ori la abator? A solicita ca o anumită infirmitate psihică să nu mai fie sancţionată de lege,este, cred eu, omenesc, fiindcă nu sancţionezi legal nici prostia şi nici nebunia nepericuloasă, nici urâţenia sau malformaţiile fizice congenitale,- dar a milita pentru libertatea de afişare şi de prozelitism (adică de corupere) pe linia unor erori ale naturii, este cu totul altceva. Este caşi cum ai încerca să-i faci şi pe alţii schizofrenici sau paranoici.

Consider că între cei patru pereţi ai lui, poate face fiecare ce vrea,în societatea benevolă a oricui (fiind vorba de intangibilitatea sferei personale intime),dacă nu-şi deranjează vecinii,- însă a o face cu uşile şi ferestrele deschise ca să te afişezi, jignind sentimentele altora cu intenţia de a corupe şi face prozeliţi,este cu totul altceva. Desigur,nu trebue să ne mire că în epoca asta de haos social,politic şi economic dirijat,a apărut un inevitabil dezechilibru moral,la o societate infatuată,ţinută sub obroc 45 de ani,dornică de modernisme! Mai ales că în urmă cu câţiva ani,la Los Angeles,cu ocazia vizitei Papei în USA, una sută de mii de homosexuali şi lesbiene au manifestat ostil pe străzile oraşului,înlănţuiţi,mulţi din ei costumaţi invers sexului lor. Sau că la înmormântarea unui fost primar "homo" din San Francisco,ucis de un adversar,au participat demonstrativ peste 50.000 de aderenţi! Pentru anumite cercuri,orice mijloc de dezagregare a societăţii e binevenit.. Şi se pare că tocmai aşa doresc "emancipaţii" să fie cândva şi'n România.Ferească-ne Dumnezeu!

Un popor nu se poate maturiza peste noapte,nici la ordin şi nici chiar într'o singură generaţie! "Nu poţi deveni fluture,dacă nu ai fost mai înainte crisalidă",susţinea,pe bună dreptate,Antoine de Saint Exupéry.Iar în privinţa unei intrări în Europa,(care ar însemna pentru noi sinucidere în condiţiile actuale,- din fericire,sunt alte state realmente civilizate şi competitive,care aşteaptă la poartă,înaintea României...

Mihai Delcescu

NOAPTE DE CRĂCIUN de Ion Zeana

Ieşim ca nişte cârtiţe din hruba
În care picuri grei de apă cad.
În faţa porţii ne aşteaptă duba
Să ne transporte undeva,'n alt iad.

Îngrămădiţi pe coridor deavalma,
Păşim în gând cu semnul sfintei cruci.
Ne'mproaşcă cu ocara şi sudalma,
Cordoanele de cerberi politruci.

Şi, înşirându-ne cu lăcomie,
Ne'nghite duba ca un căpcăun.
În tot oraşul e linişte pustie,
În noaptea asta tristă de Crăciun.

Sub streaşina cu ţurţuri şi cu vată,
Nu mai vibrează glasuri argintii.
Dintr'o copilărie 'ndepărtată
Răsună'n noi colindele târzii...

Nu-şi mai vesteşte nimeni bucuria
Că s'a născut în noaptea asta Crist,
Doar îngerii îi cântă'n cer solia -
Crăciun amar, însângerat şi trist.

Copiii azi se roagă sub icoane
Să le aducă Moş Crăciun, în zori,
Mălai în locul pungii cu bomboane
Şi taţii îngropaţi în închisori.

Strivim tăcuţi o lacrimă pe gene.
Ni-i sufletul pustiu şi răvăşit,
Asemeni unui cuib cu fulgi şi pene
Din care rândunelele-au fugit.

În ţară azi desmăţul şi urgia
Domnesc în numele lui Anti-Crist.
Nu se desghioacă'n nimeni bucuria
Şi neamul tot e'nsângerat şi trist.

&& Dl Raţiu,care nu poate dormi de grija democraţiei,a dedicat un număr din "Românul liber" lăudătorilor săi de la congres,cărora le-a publicat integral tămâierile,- chiar dacă unul,de pildă,crede că "fiecare din noi are datoria să vindece memoria martirilor,sau că "naţiunea noastră a fost fondată prin căsătoria dintre marii daci şi romani"! Un altul din grămadă,Mihai Grama,prezentat ca şef al nu mai ştim cărui partid,spune ritos că Raţiu "e singura personalitate care nu este compromisă nici într'un fel dintre cei care se află în competiţie pentru preşedinţia României".Deci toţi ceilalţi: Cunescu,Manolescu,Emil Constantinescu,compromişi foc; dar nu ni se spune în ce fel! Iar dl Raţiu, o publică şi p'asta: desigur,tot în numele sfintei democraţii...

&& La 4 Iunie,de Ziua Eroilor,preoţii din Paris,uniţi [...] au oficiat,la Montmartre,un parastas,cu participarea multor compatrioţi.

fi foarte recunoscători dac'aţi avea amabilitatea să ne consideraţi şi pe noi abonaţi.Sunt un fost deţinut politic(1953-63),dintr'un lot de studenţi clujeni condamnaţi pentru "crimă de uneltire",iar soţia,cernăuţeancă,de două ori refugiată din Bucovina de nord.Amândoi facem parte din "Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina",filiala Braşov,reînfiinţată în 1990,şi ne străduim să aducem un aport în ajutorarea fraţilor noştri cotropiţi şi uitaţi.

I.-Germania: În România toată lumea aşteaptă minunea schimbării care încă întârzie din motive pe care le cunoaştem..Viaţa e grea acolo pentru cei ce muncesc cinstit,nu şi pentru nomenclaturişti,deveniţi oameni de afaceri...

A.-România: Am vrea să deschidem un cabinet medical,dar nu avem bani pentru aparate.Leafa n'ajunge nici de trai,iar recolta,câtă a fost,s'a furat.Aş munci pe-acolo,chiar ca salahor,câtva timp,altfel batem pasul pe loc.M'am bucurat mult de primirea Vetrei,dar plicul era,ca totdeauna,deschis...

D.-România: La noi ca la nimeni: peste 80 de partide,fracţiuni şi coaliţii, 6 candidaţi la şefia statului,peste 15.000 la parlament.Mulţumesc pentru "Cuvântul Românesc" ce-mi trimiţi,mai aflu şi eu ce e pe lume.

C.-România: Revista "Puncte cardinale" e ameninţată cu încetarea apariţiei la sfârşitul anului.Costul hârtiei,imprimării şi difuzării creşte năucitor,din săptămână în săptămână,iar starea noastră financiară e tot mai firavă...

V.-România: Alegerile au dezamăgit toată lumea.Suntem uitaţi de Dumnezeu.Poate ne merităm soarta.Prea mulţi buni români au murit degeaba pentru acest neam...

P.-România: Am o invitaţie în America,dar numai drumul m'ar costa pensia pe 2 ani,căci n'ajunge la 50 de dolari pe lună...

R.-România: Nu mi-am putut închpui niciodată că otrava comunistă ar putea să schimbe în 50 de ani caracterul unui popor la cel mai scăzut nivel.Dintr'un popor înţelept şi muncitor am ajuns să fim priviţi ca un neam ce nu merită să mai trăiască.Am ajuns de o răutate feroce,ne huiduim,ne certăm,ne urîm fără margini, făcând jocul ungurilor şi chiar al ţiganilor,mai uniţi ca niciodată.Ziarele sunt pline de crime bestiale,violuri,furturi,tâlhării,parcă ne-am tâmpit deabinelea.Politicienii se insultă şi batjocoresc unii pe alţii.Nimeni nu vede,nu aude.Legile sunt blânde(democratice),încurajând desmăţul.Noi n'am scăpat de comunism.Toată conducerea ţării este în mâna celor mai perverşi comunişti,adjutanţii lui Ceauşescu.Ruşii au mare influenţă aici şi-şi bat joc de bieţii basarabeni şi bucovineni.Dela Cuza şi Kogălniceanu am ajuns... la ce-am ajuns.Economia e un dezastru,leul a ajuns de rîs.Nu se mai munceşte,deci nu se produce, deci n'avem ce vinde şi nici cu ce trăi.În fruntea furturilor sunt uteciştii lui Ceauşescu.Nomenclaturiştii au furat la vremea lor,acum rumegă "agoniseala". Ne trebuiesc câteva generaţii ca să ne înzdrăvenim

U.-România: Cu multă bucurie am primit ultimul număr din Vatra.Oazele de spiritualitate şi cultură românească,aflate peste hotare,sunt pentru cei ce-au scăpat de fiarele junglei comuniste adevărată cuminecătură,când văd cum sufletul de român s'a păstrat nealterat,cu flacăra sfântă aprinsă de martirii neamului. Vă rugăm să ne trimiteţi,dacă puteţi,un tabel cu numele celor ce-au murit în exil şi care merită,să le punem în fundaţia Sfântului Schit...

D.-România: În sfârşit am avut fericita ocazie de a citi valoroasa Dv revistă la un prieten şi-aşa am mai aflat câte ceva din lupta din exil.Am citit lucrările lui Bacu,Petrişor,Ierunca.Cunosc povestirile celor trecuţi pe la Târgşor, Jilava,Văcăreşti,Gherla,Braşov,Aiud,Piteşti,Suceava,Canal,dar... vreau să ştiu mai mult,să am arme de luptă.Aş vrea să am revista Dv,care e şi a noastră...

N.-România: Ţin să vă comunic că am primit cu acelaş mare interes şi satisfacţie ultimul număr.Exemplarele pentru Basarabia vor ajunge la destinaţie,fiţi fără grijă.Dorindu-vă succes în tot ce întreprindeţi pentru Neam şi Ţară...

S.-România: Am primit materialul într'un plic cu menţiunea "condiţionat în serviciile PTTR Bucureşti",totul într'o pungă de plastică.Nu ştiu dacă am primit tot... dar noi vă mulţumim pentru bunăvoinţă.

M.-Germania: Foştii "fascişti" nu primesc pensii de deţinuţi politici: aşa vrea noua democraţie a vechilor comunişti,cari însă nu s'au atins de grasele pensii ale nomenclaturiştilor,meritate prin crimă... Se cere mult,în ţară, volumul "Fără Căpitan",şi nu ştiu de unde să-l procur...

U.-România: Mi-aduc aminte cu plăcere de întâlnirile noastre de la Roma şi, îndeosebi,de cea de la Freiburg.Trecut-au anii... Mă zbat să fac bine,am fost şi rămân un mare visător,dar păcat că nu pot fi mare şi în realizări.Cu "Renaşterea creştină",după trei numere am dat faliment.O,cât am visat,cât am suferit, cât am plâns şi cât m'am străduit,rugându-mă şi zbătându-mă! Dar,vom învinge!..

Gleznele mele poartă încă urmele lanţurilor purtate peste patru sute de zile în Camera morţilor... Vă mulţumesc mult pentru "Cuvântul Românesc" şi pentru "Vatra".Pe aici au început să apară tot felul de articole referitoare la Mişcare şi Căpitan,pe care tineretul le caută cu interes - semn că mai sunt încă oameni nestriviţi de tăvălugul comunist.Noi ne rărim mereu,din cei ce-au format Frăţiile aici nu mai e nimeni.Războiul,temniţa şi anii ne-au împuţinat.Generaţia veche,mult încercată,am trăit cu credinţă în Dumnezeu,cu gândul la făurirea unei patrii ca soarele sfânt de pe cer,am avut vise şi speranţe,azi trăim din amintiri.Ne bucurăm că flacăra sfântă aprinsă de Căpitan mai arde încă şi împrăştie lumină.Dumnezeu este cu noi!-

B.-<u>România</u>: Nu pot să-ţi spun decât că suntem la pământ în urma rezultatelor electorale..Urmează o perioadă de 4 ani mizerabili.Încă nu mi-am revenit din izbitura rezultatelor.Dar,cum au trecut atâţia ani... Ştii că am fost şi eu candidată? Prima oară când am auzit de Ţuţea a fost după 89,la televizor.Şi, l-am iubit pe loc.Păcat că nu a scris tot ce-a gândit! A fost un fel de Socrate al nostru. Cioran e foarte apreciat de mediile intelectuale,dar mie mi se pare cam sceptic,motiv pentru care nu- mi place să-l citesc.Ţuţea avea în el o bucurie a credinţei în Dumnezeu şi´n neamul românesc cum n´am văzut la nimeni.Totul asociat cu o inteligenţă sclipitoare,o memorie de elefant şi o predispoziţie pentru umor specific românească! Te rog mult să ne scrii.Bucuriile noastre sunt numărate şi o scrisoare dela matale e un eveniment pentru toată familia...

B.-<u>Franţa</u>: Un prieten francez a organizat trimiterea unui camion cu medicamente,haine şi 150 paturi complecte pentru un cămin din Târgovişte.A făcut şi instalaţia sanitară complectă la cămin.Se interesează de biografia lui Roman...

B.-<u>Elveţia</u>: Vă urez în continuare mult succes în munca tenace românească pe care o depuneţi în editarea Vetrei,acum când în România sunt la conducere tot comuniştii,cari sunt pe cale să conducă şi unele părţi din exilul românesc...

D.-<u>Germania</u>: Părintele Cernăuţeanu a scris în "România liberă" din 27 Septembrie că bisericile Diasporei din vestul Europei se unesc cu Biserica-Mamă,- deci înainte de adunarea celor 17 preoţi de aici cu alţi 5 preoţi ai Patriarhiei din Bucureşti.Preoţii "refugiaţi" lucrau aşadar mână´n mână cu Teoctist! Văd c´aţi rămas acelaş român cu avântul cămăşilor verzi din anii ´30...

B.-<u>Germania</u>: Această scrisoare din ţară am fost rugat s´o pun aici la poştă, căci n´au nicio încredere în poşta comunistă,unde mai bâjbâie şi securitatea...

N.-<u>St.Unite</u>: Citeam undeva,într´o revistă serioasă: "A-ţi pierde speranţa,înseamnă o uşe trântită în obrazul lui Dumnezeu".Când oare,Poporul Român va trăi liniştit? Alătur mica mea contribuţie la VATRA.

F.-<u>România</u>: Acum 3 ani am trecut prin satul Dv.M´a impresionat mult casa bătrânească şi tabloul din cerdac al tatălui Dv,care de peste 50 de ani vă aşteaptă acolo,cu faţa la drum... Cred cu încăpăţânare în destinul neamului nostru.În spaţiul geografic al poporului meu se dă lupta între Rău şi Bine,şi Dumnezeu ne va ajuta,pentrucă neamul nostru încă nu şi-a spus cuvântul!

M.-<u>Franţa</u>: Sunt profund impresionat,mai degrabă pătruns de adevărul documentaţiei şi de analiza pe care o faceţi în articolul "Vai de biet român săracul"din recenta VATRA.Situaţia ţării e în adevăr mai mult decât complicată şi mai mult decât dramatică.Dar cum bine ziceţi,să sperăm că totuşi n´a reuşit această jumătate de veac de nenorociri să mutileze definitiv sufletul românesc... Din păcate,forţe ostile,necunoscute şi ascunse caşi căile iadului,pândesc noi ocazii să reapară... Am fost foarte trist de exemplu să-mi dau seama că şi la Soultzmatt,la comemorarea tradiţională,în Iunie,unde ne-am întâlnit,ceva era schimbat - şi,din păcate,nu în bine.Lăsăm la o parte faptul că fără părintele Popa,slujba,pentru mine,n´a avut mare semnificaţie,- dar şi atmosfera era parcă tristă... Interese subtile şi nu se ştie cât de curate sunt pe cale de a se impune.Bine-ar fi să fie bine,zic eu,ca să nu-mi pierd optimismul...

G.-<u>România</u>: Cu mult respect şi adâncă plecăciune,din ţinutul Basarabiei vă scrie tatăl copiilor ce-au fost la Dv.Că nu-i zi să nu vă pomenească în cuvnte pline de recunoştinţă,cum domnul Vălimăreanu le-a povestit din trecutul nu tare îndepărtat al României,de mişcarea în care a activat,căreia s´a consacrat şi i-a rămas credincios până azi.Sunt vrăjit de cele auzite,aş vrea să ascult şi să discut cu Dv; am marea rugăminte să ne faceţi o vizită la noi în Basarabia,ţinut invadat de streini,vândut de trădători.Vă aşteaptă Hotinul,Cernăuţii, Suceava,Căpriana,vă aşteaptă Basarabia! Nu dispunem de condiţiile din Apus,însă vă vom primi cu căldură şi cu dragoste...

dela Piteşti,etc. Cu ce obraz s´a mai considerat şef peste ucenicii lui Moţa? Dacă se da la vreme la o parte,ruşinea nici nu răzbătea în public.Cerbicia asta îmi deschide ochii şi pentru multe alte din trecut.M´am dus în fugă la şogorul Vasile,pe care l-aţi cunoscut,să-i arăt foile,şi s´a crucit şi el.

H.-România: Am primit câteva numere din revista ce-o conduci.Îţi mulţumesc şi vă felicit pentru justeţea comentariilor.

A.-Germania: Populaţia română din Ungaria a fost aproape complet desnaţionalizată,mulţi ştiu numai că sunt de origine valahă,vorbesc mai degrabă ungureşte şi n´ar îndrăzni să spună "nem tudom",cum fac ungurii din Transilvania.Uniunea lor şi hebdomadarul "Noi Românii" au fost înfiinţate de comuniştii unguri,aşa cum ruşii au înfiinţat republica moldovenească iar la noi regiunea autonomă maghiară.La redacţie,toţi sunt tineri,dar niciunul nu vorbeşte perfect româneşte. Redactor tehnic e Ştefan Oroian(pentru unguri,Pişta Oroyan); redactor şef,Tiberiu Herdean(tibor Hergvan).Toţi sunt simpatici.Corecturile le face doamna Edda Ilyes din Timişoara,născută Kornweiss,cu facultatea în România.Au participat la un congres al Românilor de peste hotare,pe litoralul român,dar s´au întors tare dezamăgiţi,căci toate atenţiile au fost pentru anumiţi "români",din Israel şi USA.Paroh la Gyula e preotul Petre Puşcaş,în jur de 40 de ani.Biserica are aspect catolic sau protestant.Au liceu şi şcoală primară în aceeaşi clădire, aproape nouă.Preotului i-am spus că în exil ne este ruşine cu Teoctist şi cu spionii în sutană,strecuraţi printre noi...

F.-St.Unite: Vin şi acum cu obolul meu,ca totdeauna de 40 de ani...

V.-România: Calde salutări din Basarabia! Am primit plicul Vetrei ferfeneţit şi rupt în partea de jos.Era o ştampilă dreptunghiulară pe el cu scrisul în ruseşte,că plicul a fost primit în stare ruptă,şi o iscălitură dedesupt.... Ţăranii aici muncesc pe vechi,în colhozuri.Care poate şi are cu ce căra,fură produsele de pe câmpuri.Şefii şi administratorii le cam dau voe,se fac a nu vedea. Tac,căci ei fură mult mai mult,căci acum democraţia e mai mare.Furatul din colhoz nu se condamnă tare între ţărani.Cu banii cu care sunt plătiţi,rău de tot ar scoate-o la capăt dacă n´ar mai fura de pe câmp.În timpul guvernării bolşevice s´a înrădăcinat acest viciu -furatul din colhoz,întreprinderi,organizaţii- care nu e ruşinos tare,adică nu e prea condamnat de membrii societăţii.Acesta nu a existat înainte de venirea luminii de la răsărit.Se socoate că dacă furi de la întreprindere nu e ruşinos,căci nu furi dela om de acasă.Slavă Domnului că furtul dela persoane particulare încă se condamnă. Totuş la ţară se munceşte, ţăranii ţin vite,îşi fac rezerve să aibă de toate.Cu alte cuvinte lenevia nu a reuşit să prindă rădăcină.O spun aceasta fiindcă pe meleagurile de unde a venit la noi bolşevismul acest lucru există.

G.-Canada: Mi-a părut rău că nu ne-am văzut la Paris! Alătur un cec pt Vatra.-

G.-România: De doi ani şi jumătate aşteptam cu sufletul la gură,că poate acum se va produce o schimbare în viaţa ţării.Delegat al Convenţiei Democratice,când intrau comuniştii în localul de vot spumegau de mânie şi întrebau tare ce caută legionarul lângă urnă.Eu le-am răspuns că după 45 de ani de robie comunistă am şi eu acest drept,dat de sângele vărsat al tineretului.La noi în sat,unde la 4 Iulie 1950 s´a făcut primul colhoz din Ţara Făgăraşului,maghiarii,pocăiţii şi adventiştii au votat masiv cu Iliescu,iar ţăranii spuneau:votăm cu Iliescu,care ne-a mărit pensiile şi ne-a dat pământ,- de parcă-l adusese în traistă dela măsa şi nu era pământul furat părinţilor! Rezultatul:Constantinescu 84 voturi, Iliescu 286; acest Iliescu pe care l-am văzut la televizor făcându-şi cruce,iar la jurământ sfârşind cu "Aşa să-mi ajute Dumnezeu!".Păi,dacă i-o ajuta după cinstea cugetului,tot mai avem speranţă... Acest popor uşor credul şi lesne iertător a uitat pe cei ce i-au pus cote grele,l-au întemniţat pentru colectivizare,l-au robit 45 de ani şi l-au retribuit cu nimic în colhozuri! Să ştiţi că noi am rămas aceiaşi duşmani ai comunismului.Scrisorile noastre nu ajung la destinaţie.Spuneţi-mi, ne vom mai vedea noi vreodată? Mi-e aşa de dor să vă văd,să mai stăm de vorbă!...

T.-România: La noi,în Basarabia,merge totul pe vechi.Economia republicii prăbuşită,sute de mii de ruşi care vin şi ne pustiesc rafturile magazinelor,neîncrederea populaţiei în politica guvernului şi în ziua de mâine.Necătând la toate acestea,poporul mai are încă forţe şi gust să trăiască frumos şi demn, păstrându-şi tradiţiile şi obiceiurile.Mai mult ca atât,conştiinţa naţională în această perioadă grea avem impresia că s´a trezit mai mult,oamenii sunt mai convinşi de faptul că se află sub asuprirea naţională,că nu au fost eliberaţi,

România, însă acolo se întâmplă ce se întâmplă, şi ba încheie tratate cu Rusia, ba fac alegeri şi aleg pe cine aleg, ba nu-şi expune guvernul ţării poziţia privitor la evenimentele de la noi. Necătând la toate acestea, avem convingerea că unirea e aproape - unire durută, cerută şi multaşteptată.

- G.-Austria: E bine să notezi, ca să rămână, nişte adevăruri, din epoca de aur, spuse în băşcălie: A'nceput de ieri să cadă - Câte-un comunist pe stradă. Ar mânca, n'are făină; Ar muri, n'are lumină; Ar pleca, n'are benzină. Ia ghici, ghicitoarea mea, În ce epocă era?.. Sau, nota autobiografică: M'am născut la Scorniceşti - Într'un cuib de cioară - Şi-am ajuns la Bucureşti - Să conduc o ţară... Sau tabloul de familie, trasat de Nicu: Eu cu herghelia - Mama cu chimia - Tata cu prostia - Vai de România...

URARE de Const.Al.Radu(1989)

Aho, Aho, Români şi fraţi,
Staţi puţin şi nu mânaţi
Şi cuvântu-mi ascultaţi
Căci de-această sărbătoare,
Tuturor, cu mic cu mare,
Vreau să vă fac o urare,
O urare de belşug,
Pentru brazda de sub plug,
Pentru holde mai bogate,
Nu în scripte, ci în fapte:
Să se'ncarce Pieţele
Şi Alimentarele,
Ca să nu mai fie cozi,
Nici cartele, nici irozi;
S'aveţi mese'mbelşugate,
Să trăiţi în libertate,
Bucurându-vă de toate
Câte'n ţară veţi mai face
Ce poporului îi place.
Ia mai mânaţi măi flăcăi,
Şi sunaţi din zurgălăi,
Şi pocniţi din bice, măi,
Hăi-hăăăăi...
Anul Nou ce stă să vină
S'aducă multă lumină,
Peste Ţara Românească,
Peste glia strămoşească;
Acest an de Nouăzeci,
Facă'n ţară drepte legi;
Voinţa poporului,
Drepturile omului,
Să fie pe primul plan
Acum, la'nceput de an;
Iar dreptatea populară,
Facă Răul să dispară
Din frumoasa noastră ţară,
Din hotară în hotară.
Ia treziţi-vă măi fraţi
Fii şi fiice, mame, taţi,
De la Mare la Carpaţi.
Hai, uniţi-vă flăcăi,
Şi sunaţi din zurgălăi,
Şi pocniţi din bice, măi,
S'audă toată suflarea,
Să se vadă'n toată zarea,
Că Românul e român,
Şi pe soartă-şi e stăpân,
Cucerindu-şi gloria
Pasul cu istoria,
Şi s'arate lumii'ntregi
C'are'n pieptu-i şapte vieţi.
Hai, porniţi acum flăcăi,
Şi sunaţi din zurgălăi,
Şi pocniţi din bice, măi,
Hăi-hăăăăăi...
Şi acum înc'o urare,
Tot de-această sărbătoare:
La mulţi ani, căldură'n case,
La mulţi ani, nopţi luminoase,
La mulţi ani, cu'mbelşugare,
La mulţi ani, în bunăstare,
La mulţi ani, cu sănătate,
La mulţi ani, în libertate,
La mulţi ani, Ţară, dreptate,
La mulţi ani, Popor Român,
Şi pe soartă-ţi fii stăpân.
Iar în anul care vine,
S'auzim numai de bine,
Hai, mânaţi iarăşi, flăcăi,
Şi sunaţi din zurgălăi,
Şi pocniţi din bice, măi,
Hăi-hăăăăăi...

&& Dl Dr.Dan Roman din America protestează contra semnării tratatului de cooperare economică dela Istambul, amintind dlui Iliescu ororile săvârşite de ruşi la ocupaţie, când toată ţara a fost dusă în temniţi, unde "mulţi dintre noi am mâncat iarbă, rădăcini, şoareci şi râme crude ca să supravieţuim... Cine-au fost călăii care ne-au supus la aceste chinuri barbare? Sunt cei dela "conducerea" României "democrate" de astăzi sau părinţii lor. Sunt cei care au furat Revoluţia tineretului ce şi-a dat viaţa pentru democraţie şi libertate în Decembrie 1989. Sunteţi D-voastră, Domnule Preşedinte, care fără conştiinţă şi frică de Dumnezeu aţi făcut să curgă râuri de sânge pe străzile Timişoarei, Bucureştiului şi altor oraşe eroice, ca apoi fără ruşine să vă instalaţi la putere şi să vă bateţi joc de acest popor răbdător ce a suferit o jumătate de secol de pe urma haitei de călăi comunişti din care aţi făcut şi faceţi parte şi D-voastră. Ne-aţi trădat şi ne-aţi vândut ţara ca să trăiţi în Palatul Cotroceni"!-

&& În dezbaterile congresului anual al Episcopiei Române ortodoxe din America, păstorită de P.S.Natanael, ţinut în Iulie la Los Angeles, s'a vădit interesul pentru soarta Românilor din Albania, Iugoslavia şi Basarabia, cum şi pentru revizuirea cazului Trifa, care ar trebui cerută guvernului american; în acest scop se va cere guvernului dela Bucureşti şi patriarhiei să arate, acum că s'au "convertit", să arate ce rol au avut în criminala denigrare a fostului episcop român. Şi n'ar fi rău să strice o vorbă şi pe rabinul Rosen...

&& La 16 Octombrie a sosit la Moscova statuia Maicii Domnului dela Fatima/Portugalia, unde Sfânta Fecioară s'a arătat unor copii acum 75 de ani, anunţând că Rusia, unde tocmai începeau satanismele comuniste, până la urmă "se va converti". Statuia a fost primită cu entuziasm şi evlavie de o mulţime de toate confesiunile, venită din peste 50 de ţări.-

&& Opera lui Hitler, "Mein Kampf", a apărut la Tel Aviv în limba ebraică.-

Apariţia Trilogiei Cunoaşterii în franceză e un eveniment cultural de importanţă europeană, dar şi un risc: filosofia bătrânului continent suferă de o bătrâneţe nu mai puţin continentală, de un ramolisment, superficialitate şi bramburism cărora numai prin bunul Dumnezeu li se va putea pune capăt. Vigoarea, complexitatea şi originalitatea transilvăneanului Blaga sunt puse în balanţă contra suficienţei, indiferenţei şi superficialităţii gândirii occidentale, ce se resimte adânc de prea multele temenele la sacrosanctul "altar" al marxism-leninismului.

Publicul românesc e chemat să sprijine iniţiativa dlui George Piscoci Dănescu, de a dărui culturii franceze o versiune completă a filosofiei lui Blaga. Comandând La Trilogie de la Connaissance -165 franci- sprijinim o valoroasă iniţiativă culturală românească şi contribuim la însănătoşirea spirituală a Europei.- Tot la Librairie du Savoir (5, rue Malebranche -75005 Paris, tel. 43542246) sunt alte titluri disponibile: L'Être historique -(95 fr.), Les Différentielles divines (75 fr.), cum şi, între multe altele, cartea care urmează ("Mioriţa", X.92).

- Petre Ţuţea, Între Dumnezeu şi Neamul meu, Buc. 1992.- Volum de dialoguri şi eseuri filosofice, el redă numai palid figura lui Ţuţea. Manuscrise importante s'or fi aflând încă la securitate. Cuvintele dela Aiud redau discursul său, şi-al generaţiei sale, către neam: Dacă suntem aici în lanţuri şi în haine vărgate, nu noi facem cinste Poporului Român, ci Poporul Român -una din minunile lui Dumnezeu în mersul său prin Univers- ne-a făcut cinstea să murim pentru el.. Mă mişc între Dumnezeu şi Poporul Român, în a cărui grandoare sunt doar o rotiţă invizibilă. Dar sunt!...

Asemuit cu Socrate, marele gânditor respingea el însuşi această afirmaţie: Socrate "căuta un zeu"; Petre Ţuţea nu-l mai caută: îl ştie şi se pune sub binecuvântarea lui. Profunzimea gândirii, memoria extraordinară şi uşurinţa cu care se mişcă prin istorie, filosofie, religie, politică sau artă face din el una din cele mai strălucite personalităţi româneşti. "Ce om extraordinar! spunea despre el Emil Cioran (1974). Cu verva sa fără pereche, dacă ar fi trăit la Paris, ar fi avut astăzi o reputaţie mondială. Vorbesc adesea despre el ca despre un geniu al vremurilor noastre sau, mai degrabă, ca despre singurul spirit genial pe care mi-a fost dat să-l întâlnesc în viaţa mea... Am cunoscut multe spirite remarcabile, dintre care unele erau cu totul de primă mână, dar nu am întâlnit în nici un caz o inteligenţă atât de incandescentă ca a sa". (Mioriţa, Paris, Oct. 92).

- Prof. Dr. Pandele Olteanu, Floarea darurilor: studiu, ediţie critică pe versiuni, după manuscrise, traducere şi glosar în context comparat,- tipărit, excelent, în editura Mitropoliei Banatului, 1992.-

- Cicerone Ioniţoiu, harnicul cronicar al ororilor comuniste, a scos acum în ţară, cu lux de amănunte, Rezistenţa armată anticomunistă din munţii României, 1946-1958,- arătând desnădăjduita luptă a Românilor împotriva alogenilor ocupaţiei, veniţi să secătuiască ţara şi să satanizeze populaţia, luptă soldată cu neînchipuite atrocităţi şi stive de morţi.- Adresa: 48 rue de Wattignies, Paris 12.-

- Radu Bărbulescu, Reforme în doi peri, München 1992: un "carnet" de vreo sută de pagini, cu articole transmise la Europa liberă şi privind problema ţărănească sub guvernele feseniste,- dedicat "ţăranilor români, această nefericită clasă de desmoşteniţi, din sudoarea şi sângele cărora s'au clădit palate monstruoase, industrii fără sens şi aparate opresive de o brutalitate neegalată, în detrimentul pâinii şi al bunăstării tuturor cetăţenilor ţării".-

- A apărut în Italia, anul trecut, La Triballie, conţinând istoricul şi drama Românilor timoceni din Serbia şi Bulgaria, cei mai vechi şi singurii autohtoni ai locurilor, cari, "şi în zilele noastre, numără peste 2.200.000 de suflete, pe cari lumea, politicienii şi istoricii contemporani îi ignoră". Autorul nu-i arătat, dar cei ce doresc cartea -259 pagini, cu hărţi-, să încerce la Ion Petrov (di la Vidin): 11 rue Racine -94500 Champigny, Franţa); poate au noroc...

- Marcel Petrişor, Cruciaţii sec. XX,- în "Puncte cardinale, Iunie 1992.-

- Ion Marin, Scurtă schiţă istorică a Mişcării Legionare (Baricada, 13.7.92, Buc.).

- Marius Stoian, Neolegionarismul contra extremei stângi? (Tin. liber, 14.7.92).

- Mircea Tudoran, Un cimitir uitat (Mannheim); Mihnea Romalo, O biserică pentru oameni liberi; N. Lupan, Din Hotin la Caransebeş,- în "Românul liber", Iulie 92.-

- Soc. Cult. "Rarăul" din Câmpulungul Bucovinei (5950) a scos, în Martie, revista "Demiurg" (Str. 22 Dec. 6), condusă de Dragoş Nisioiu. Articole avântate, limbă neaoşă; printre ele, "Bădiţa Vasile", de Gh. S. Ungureanu.-

- I.C. Drăgan, Banatul; Traian Filip, Urmaşii lui Gingishan; Petru Comărnescu, Jurnal 1931-1937,- în "Revista Fundaţiei Drăgan", Roma 1992.-

- Nicolae Crăcea, Mărturii despre Mişcarea Legionară,- în Baricada, 6 Apr. 92.-